

Фармерівке життя

THE FARMER'S LIFE

Виходить кожної середи — Published every Wednesday

Address:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.
Winnipeg, Man., Canada

Адреса:
Cor. Pritchard Ave. and McGregor St.
Winnipeg, Man., Canada

РІК XII. Ч. 22 (582).

СЕРЕДА, 27 ТРАВНЯ 1936

WINNIPEG, MAN.

WEDNESDAY, MAY, 27th, 1936.

No. 22 (582).

VOL. XII.

Франція буде підтримувати санкції проти агресора

ЛЕОН БЛОМ КАЖЕ, ЩО УРЯД НАРОДНОГО ФРОНТУ БУДЕ ЗМАГАТИ ДО ВИХОДУ З ЕКОНОМІЧНОЇ ДЕПРЕСИ, ВТРИМАННЯ МИРА І ЗАГАЛЬНОГО РОЗЗБРОЄННЯ

Париж, Франція, 25 травня. — Намічений прем'єр Франції і провідник соціалістів Леон Блом після парад з французькими дипломатами в справі закордонної політики Франції заявив, що Франція буде підтримувати договір Ліги Націй і карні заходи проти нації-агресора, які є передбачені тим договором.

Блом заявив, що політика уряду народного фронту буде опиратися на таких принципах: 1. Довіра до договору Ліги Націй і кількох інших договорів неагресії і взаємної допомоги (з СРСР, Польщею і малою антантою). 2. Дальші колективні забезпечення і переговори в справі закінчення додаткових пактів взаємної допомоги. Тісні співробітництва з Великою Британією.

РАД. СОЮЗ НАЙБІЛЬШИЙ ПРОДУЦЕНТ ЗБІЖЖА В СВІТІ

Лондон, Англія, 20 травня. — Державний економічний комітет Британії проголосив у понеділок, що Радянський Союз займає перше місце в світі як продуцент пшениці, вівса і ячменю, та відсунув Сполучені Держави на друге місце. Комітет базує своє проголошення на звіті по зборі збіжжя за період від 1928—35 років.

З першим серпня 1935 року всієї пшениці в складі різних країн залишилося 17,000,000 тонн, — цебто на 50 процент менше, ніж в 1934 році, бо тоді в елеваторах було 31,000,000 тонн. Найбільший впадок у продукції збіжжя є в Сполучених Державах.

КІЛЬКО В ГАЛИЧИНІ НІМЦІВ

Познанська газета "Евангелішер Пресідент" перевела статистику німців у Галичині і пише, що їх є 40 тисяч. Урядова статистика начислює німців тільки 20 тисяч. Більшість їх це євангелісти.

КИТАЙСЬКІ СТУДЕНТИ УНІВЕРСИТЕТУ ЗВОДЯТЬ БОРОТЬБУ ПРОТИ ЯПОЇЇ

Пейпін, Китай, 23 травня. — Під натиском студентів університету Тсінква на днях звільнено кілька груп студентів з тюрми. Запоруку за звільнення зложила адміністрація університету.

Багато студентів, арештованих за протипоїсню діяльність, ще томляться в місцевій тюрмі. Дома кілька десятків студентів інших перевезено до військової тюрми, тримається в тайні.

СВЯТКУВАЛИ РІЧНИЦЮ ВІДКРИТТЯ МОСКОВСЬКОГО СОБВЮ "МЕТРО"

Москва, 22 травня. — Труднощі Москви святкували на днях першу річницю відкриття собву "Метро" і до цього свята виконавши завдання. Близько 77,000,000 пасажирів пересіли "Метро" минулого року без одного випадку каліцтва. Без жодного змінювання цим собвом кожного дня пересідає чверть мільйона пасажирів. Найбільше пересіло за один день пасажирів першого травня цього року, бо аж 574,000 осіб.

Робітники цього нового для них транспорту засвоїли техніку до того ступню, що шість робітників значно змінили

"Недавній французькі вибори і уряд народного фронту — говорив Блом — означають три речі: Перше, перемогу республіканської форми уряду, демократичних інституцій і громадянської та особистої свободи над всіми формами авторитарії, олігархії і фашизму.

Друге, сильну постанову шукати виходу з економічної депресії і усунення всього рода злиднів, які настали в наслідок депресії, по цілком новій лінії. Врешті, волю з боку Франції втримувати мир у Європі й усьому світі, мир, оснований на міжнародному праві і рівності, на респектуванні договороів, на ефективній солідарності всіх народів і загальному роззброєнню".

ПРИСУД НА КОМУНІСТІВ

Перед судом присяжних у Стрино відбулася розправа проти Михайла Борана з Бодехоба і Мічанадіятових людей, обвинувачених у комуністичній роботі. Засуджено М. Борана на 10 літ, Берле Црінга на 7 і п'ятьох інших євреїв по 4 роки вазніці. Інших увільнено.

ОДИН З АРЕШТОВАНИХ СТУДЕНТІВ В НАСЛІДОК ТЕРМІННИХ ТЮРТУР СЕРЬОЗНО ЗАХВОРИВ НА ПЕРВІЙ І ЙОГО ПЕРЕНЕСЕНО ДО ШПИТАЛУ

Один з арештованих студентів в наслідок термічних тюртур серйозно захворів на первій і його перенесено до шпиталу для умови хворих. Кажуть, що багато студентів дуже хворі і є в загрозовому стані.

Звільнених 24 студентів північно-східного університету товариші ентузіастично привітали. Відбуваються також масові мітинги в честь усіх звільнених з тюрми студентів.

Ведюди чисельно. На кожній станції не видно ні зарплати сигаретки, ні кусків паперу. Бетонні відлоги й мармурові стіни в такому же стані, без електрики, як були першого дня.

Контрукція другої частини собву, з якої 9 миль буде відкрито в 1937 році, проходить скориним темпом, ніж перша частина й кошти будови зменшили на одну третину від урда. Н. Н. Потерг, головний інженер, заявив, що лише 31,000 робітників працює коло будови цього собву. При будові другої частини працювало 75,000 робітників.

ПІСЛЯ КРИВАВОЇ БОРОТЬБИ В ПАЛЕСТИНІ

Кривава боротьба між євреями й арабами, натроюджувана британськими імперіалістами, нічається не лише жертвами в людях з обидвох сторін, але й нищенням будівлі. На картині — руїна модерних домів міста Тель-Авів, Палестина, після кількохгодинного бою на вулицях між євреями й арабами. Велика Британія ввела до Палестини військо, щоб здушити заворушення.

Конгрес Молоді в Оттаві обговорює важливі життєві проблеми

Оттава, 25 травня. Сьогодні в сесії Всеканадського Конгресу Молоді, яка відбувається тут в інституті Лісгар Кантон, буде проведено важливі життєві проблеми. Делегати вхопилися за проблеми, які були вже дискутовані в комісіях і на конгресі через останні два дні.

Дефінітивне рішення в справі антивещної політики знайде ще сьогодні і будуть вибрані делегати, які візьмуть це рішення на світовий конгрес молоді, який відбудеться у вересні в Женеві.

Вибір постійного комітету і рішення в справі економічної політики та в справі "законопроект молоді" і "законопроект про права" молоді теж будуть обговорені на цій сесії.

Второго дня був присвячений на засіданні комісії. Одобрення "законопроект молоді", як це було видно з дискусії, було запевнене вчора ввечері. Провідники різних угруповань заявили "в принципі" свою згоду. Однак, багато поправок буде пред'явлено цій сесії і остаточно форма законопроектів, які будуть пред'явлені федеральному парламенту, буде вирішено. Делегати вхопилися за проблеми, які були вже дискутовані в комісіях і на конгресі через останні два дні.

РАДЯНСЬКІ ІНЖЕНЕРИ ЗАКІНЧИЛИ БУДОВУ КОМБІНАТУ В ТУРЕЧЧИНІ

Анкара, Туреччина, 23 травня. Газети повідомляють про закінчення будови величезного державного текстильного комбінату. За дорученням турецького уряду вони збудують ще таких три комбінати.

Турецький уряд переводить індустріалізацію країни при допомозі техніків Радянського Союзу, щоб цим способом звільнитися від залежності за кордонних країн в товарній продукції. Туреччина буде тек сталевирарні і багато інших заводів фабрик, а також бруконкаційних і залізничних під'їздів і керовано радянськими інженерами.

В минулому році Радянський Союз продав Туреччині 20,000 вантажних автомобілів і тракторів радянського виробу, рівнож десятки тисяч швейних машин.

преджити цей законопроект в парламенті. Є вигляди, що запропонована метода вибору постійного комітету, буде змінена на сесії конвенції так, щоб дозволити на представництво "територіальне" і від організації.

Молоді студенти біблії з Рівердейл, Торонто, пропонують на конгресі економічну програму з 11 точок, між якими є точки про допомогу уряду в організуванні трейд-юній, "поширення основ оподаткування згідно з величиною власності та спроможності платити", поручення контролю уродин, націоналізація важливих ресурсів, система сільських шпиталів і клінік здоров'я, аскурація на час безробіття та інші.

На сесії в суботу ввечері делегати дискутували питання "молодь в канадській господарії". Комітеті пропонують сформулювати пропозиції на обговоренні вже питання.

Т. С. Доглес, сідіфеский посол з Вейборн, Саск., правдоподібно, буде запрошений Голдсон.

СКАСУВАЛИ ПРИВІЛЕЙ БАГАТИХ ІСПАНЦІВ

Мадрид, 19 травня. — На днях опубліковано постанову, яка скасує привілей вищого класу Іспанської молоді бути "солдатами ліквітації", яких за оплатою \$300 звільнено на 9 до 12 місяців від обов'язкової військової служби. Вони не мали чергових обов'язків і не були примушені жити в бараках. Ці солдати-багаті брали участь лише у військових виравах і патрулях, коли приїжджали на чорний.

ЖАХЛИВЕ САМОКУЛЬСТВО БЕЗРОБІТНОГО

При вулиці Піррі в Львові 35-літній безробітний Гюсфін Марусевич облив себе бензином, напившись формаліну і підпаливши себе, вискочив кризько на вулицю. Перевезений до шпиталу номер,

Уряд Іспанії планує велику програму державних робіт

КОШТОРИС ПРОГРАМИ ВСТАНОВЛЕНО НА ОДИН БІЛЬШОН ДОЛАРИВ, ЩОБ ЗМЕНИТИ БЕЗРОБІТТЯ І ЗЛИДНІ ТРУДЯЩИХ.

Мадрид, Іспанія, 23 травня. — Новий уряд народного фронту в Іспанії в його боротьбі за зменшення безробіття планує величезну програму державних і громадських робіт. Ця програма вже затверджена урядом і в короткому часі буде пред'явлена іспанському парламенту для ратифікації.

Програма цих робіт розложена на кілька років, а коштів будуть виносити понад один більшон доларів. В програмі входить насаджувати ліси, що є одною з головних точок в плані, бо великі простори країни оголені з лісів, це вининило на впадок сільсько-господарської продукції.

Будування шкіл, добрих шляхів, систем каналізації, водопроводів в багатьох місечках і селах, а навіть допомога для кількох основних індустрій, які є сферою труднощів, входить в склад цього плану.

Зворот Іспанії вліво продовжується. В Гранада і Куонка вибрано в доповнюючих виборах кандидатів народного фронту. В Гранада вибрано комуніста біля 50,000 голосів. В цьому самому дистрикті лев'ять соціалістів, включно з бувшим міністром Фернандо де лос Ріос, вибрані 121,150 голосами. Двох лівих республіканців і одного республіканського юніоніста також вибрано тут. У Куонка вибрано двох соціалістів і двох лівих республіканців на місце послів правих партій.

Місцева влада покликата поліцію з Осло і аж годі вдалося стримати бій. Фашисти дістали належну заплату від робітників за свою пропаганду.

Молодь вищих шкіл у Львові проголосила в суботу, 9 травня одностійний страйк знак протесту проти високих оплат. На мурх університету і політехніки вивішено плакат "Боротьба за злидні об'єднує тревале даліше і т.п. Вкладні не відбулися.

ПРОТЕСТАЦІЙНИЙ СТРАЙК СТУДЕНТІВ

Молодь вищих шкіл у Львові проголосила в суботу, 9 травня одностійний страйк знак протесту проти високих оплат. На мурх університету і політехніки вивішено плакат "Боротьба за злидні об'єднує тревале даліше і т.п. Вкладні не відбулися.

УРЯД БРАЗИЛІЇ НАЛОЖИВ СТРОГУ ЦЕНЗУРУ НА ВІСТІ З ЗАКОРДОНУ

Буенос Айрес, Бразилія, 18 травня. — Пресові агенції дістали повідомлення, що в Бразилії встановлено найстрогішу цензуру, якої ще не було в Південній Америці. Цензуру встановлено для того, щоб не давати бразилійському населенню змоги довідатися, що робиться поза кордоном Бразилії. Усі вістки мусять переходити через три окремі провірки уряд переводить цензуру у радіо і телеграфічних станціях, відтак у пресових агенціях, а за цим у видавництвах газет.

Перу вже встановило давню цензуру, ще не встановлює вісток про вивідання і суспільні зворушення у закордонних країнах. Еквадор пішла слідом південно-американських республік і застосувала цензуру, яка забороняє вислати вістки про внутрішню політичне становище. Федерико Пазеа, диктатор Еквадору, каже, що строгу цензуру встановлено для того, щоб "врятувати добре ім'я країни".

УРЯД АЛБЕРТИ БУДЕ ВИПЛАЧУВАТИ КВИТКАМИ, ЗАМІСТ ГРОШИ

Ст. Павл, Алга, 20 травня. Абергаргг министр Дусієн Мейнард заявив тут минулої неділі, що почавши від 1 червня соціал-кредитний уряд Алберти буде виплачувати безробітним за роботу квитками, замість грошми.

Мейнард заявив, що біля 20,000 безробітних, які є тепер на реліф, будуть платити квитками на громадських роботах. Квитки один, два і п'ять доларів вже виготовляються. При цьому Мейнард заявив, що хоч би робітник заробив, приклад, \$300 в короткому часі, то нова плати не буде виплачена йому навіть квитками, але буде розложена на кілька місяців.

З такими квитками робітник не зможе рушитися навіть одного кроку поза кордон провінції Алберти, бо за них нічого не купиш. І в самій Алберті не можна буде їх використати на гроші, за винятком урядових бюр. Крім цього квитки ці будуть для уряду засобом контролювати життя робітників. Замість демократії уряд Абергарга встановлює глибоке поневолення трудящих мас.

МИХАЙЛО ДЖАМАН

“Honesty is the best policy”

(Продовження).

Поліція відіхала, не знайшовши, розуміється, жодної “бунтівничої” літератури, але паніку між фермерами викликала. Фермери почали говорити між собою, що хто ще раз піде на “большевницький” мітинг, того чекає кримінал або депортація. Таку поголоску поширював між фермерами Вербії, на якого впадо підозріння, що то він доніс до поліції про мітинг і подав її спис всіх членів організації, яка завязалася останньої неділі.

Другої неділі на мітингу в Снігурського було лише чотири члени: Снігурський, Свідерський, старий Дрозда і Снігурський говорив, що нам не треба палати на дусі страху, ми не боїмося і фермери будуть приходити на наш мітинг, бо теперішній час вимагає від них того, щоб вони сходилися і радили над тим, як їм далі жити, що їм робити, щоб не опинитися за ґенсом на ланіні. Нас, таких, що не боїться поліції, є, як показується, загалом чотири в нашій місцевості, говорив Снігурський, але ми можемо зробити дуже багато, коли лише схочемо. Ми нічого нелегального не робимо і робити не будемо. Ми тільки організуємося для оборони нашого життя (нашеє врявування). І так ми повинні фермерам говорити, щоб вони нас зрозуміли, щоб вбити ту паніку, яку викликала поліція своїми ревізіями. Факт, що вона нічого в нас не знайшла, є найкращим доказом, що ми не є якісь анархісти, що носяться з бомбами і послугують індивідуальним терором. Ми є собі звичайні фермери, які зрозуміли вже, що їм належить краще життя за їхню важку працю, що це життя вони виборять собі тільки організованим способом.

Старенький Дрозда заявив, що його навіть сто поліція не залякають. Я прожив в цій країні 35 років, говорив він. Десять років тинявся по роботах, а оце вже двадцять-п'ять років зростаю своїм потом оці горбоваті фарми. 35 років я працював, сплени своєї не підноси і був добрий в панів, не посилав до мене поліції, бо я не питав де дівається моя праця. А тепер я хочу знати, хто нею давиться, кому розпирає боки від моєї праці, хто дав мені цю дихавицю і ревматизм, що мучать мене на старість і не дають мені жити. Я хочу, щоб мої діти не мучили дихавицею так, як мене вже десять років мучить. Я хочу, щоб мої діти були вільними людьми, а не робочою худобою для панів, як був я, їх батько. І ніхто не сміє мені розказувати, до якої організації я повинен належати. Це моя справа, а не справа поліції.

Кілька днів пізніше я отримав реєстрованого листа від одної адвокатської фірми, щоб до двох тижнів вибрався з фарми, бо їх купив в моргеджової компанії Петро Вербій. В листі говорилось, що коли я до того часу не виберуся без жодного “троблу”, то проти мене ажиться сила.

З цим листом пішов я того вечора до Снігурського і застав там Свідерського і старенького Дрозду. Снігурський прочитав листа, подумав і описав сказав: “Як би в нас була сила, організована сила, то вам не треба було б йти з фарми. Тут говориться, що коли ви в мирний спосіб не підете з фарми, то проти вас ажиться сила, на звичайній мові це значить, що прийде поліція і викине вас з хати. Але тому, що в нас нема організованої сили фермерів, щоб її поставити проти сили, яка служить капіталістам і помагає їм грабувати фермерів, то я не бачу для вас іншого виходу, як забратися з фарми добровільно. Може колись в нас та сила буде, вона мусить бути, бо за вами піду я, а за мною багато інших. Саме життя заставить фермерів стати на оборону їхньої врявування, а покищо мусить власти кілька жертв. Я стою на тій дорозі, що й ви, але знаю, що ви не маєте де подітися з родиною і перевезу вас до моєї хати на другій фармі, а описля будемо бачити, що у вашій справі треба буде зробити”.

Ще до призначеного адвокатом речення я вибрався зі своїх фарми на фарму Снігурського. Коли фермери довідалися, що Вербій купив мої фарми з моргеджової компанії, то багато з них сильно обурилися. Лише ті багачики, що їм вдалося змолотити тієї осені, висловлювалися, що позичене треба віддати, а хто не віддасть, того компанія має повне право винести з фарми. Багачі виправдували багача, бо вони також закупили зуби на чужу землю. Ще того самого тижня на мої фарми перейшов жити найстарший син Вербії.

Минуло ще кілька тижнів. Настала зима. Снігурський і Свідерський пробували кілька разів скликати фермерів на мітинг, але всі їхні старання були даремні. Навіть зборів нашої організації не можна було скликати, бо лінолі не пришло більше, як нас чотирох. Старенький Дрозда вже погні свої виходив по членах, просив їх, пояснював їм, але нічого не помагало. А Вербій всього говорив, що то лише мене винести з фарми, бо я “большевик”, більше нікого не винести, бо “губернер” видав закон, що “чесних” фермерів не можна винести з фарми. Виглядало, що фермери вірили Вербію, бо спали дали мертвим спом і жодною організацією не діялися.

Тимчасом коло мене справи стояли дуже погано. Найстарший син “лобтував” фрейта ще спочатком осені і не давав про себе жодної чутки. Молодий став до роботи у фермера за один і п'ять доларів місячно. Троє дітей лишалося при мені. Не стало вже й хліба в хаті, а про одаг не було й мови. Діти походили трохи до школи, а нарешті, коли попустили сильні морози, мусіли сидіти вдома. Ще передтим нікільні трости, самі багачі, говорили мені, що я не маю фарми і мусу платити за своїх дітей, коли хочу посилати їх до школи.

Снігурський, Свідерський і Дрозда помагали мені, як лише могли. Але їм було не було гараздів, бо їхнє збіжжя так само продали цієї осені в стухах на полі. Мені було жаль писати про це, бо це було дуже погано і я поставився домагаючись реліфу від муніципалу. Я пішов на засідання муніципальної ради і розповів про своє положення. Я не хочу нічого віддати, говорив я радним, я готов віддати кожний цент, коли лише мене покличете до роботи. Мої діти не мають в що одягнутися, я хліба в хаті не маю. Не хочете мені дати реліфу, то хоч дітям дайте.

Але радні відповіли мені, що тепер зима і вони ніякої роботи для мене не мають, а хоч би мали, то не мають чим платити. А рід сказав, що як муніципал дасть мені реліфу, то знайдеться багато більше таких, як я, що не зміг галузувати і тепер хотім б, щоб жось на що вийти. Ви маєте хлющи, що робити у фермера за гроші, чому ж ми вам помагати. “Губернер” не має грошей на реліфу і фермери не хочуть платити

Всімдесять автомобілів під керівництвом Ралфа де Пайла і Вормбола їдуть до Вашингтону з петиціями, які підписали 10,000,000 осіб,магаючи зупинити впровадження закону в справі старечої пенсії на основі плану Гаттнера.

податків, отже де ми маємо взяти грошей на реліфу для вас. Я чув, що ви, Снігурський, Свідерський і Дрозда заводите комуна, а що то за комуна, що хоче, аби її давати реліфу, квив собі рід.

Цієї кпни я не міг знести на собі і відповів йому, що йому зась до нашої комуни, та що я не прийшов жєбрати і дурнички не хочу. Коли я прийшов до муніципалу по реліфу, то думаю, що він мені належить, бо я свого маетку не пропав, податків досить наплатився і тепер маю право домагатися, щоб муніципал дав мені реліфу, який відносності не буде реліфом, бо хоч я вже до тяжкої роботи за старий, то годжуся реліфу відробити. Але багачики, які засідали в муніципальній раді, сказали мені, що я собі йшов і вибив з голови думку про реліфу від муніципалу.

Коли я оловів Снігурському про те, як до мене віднеслися радні муніципалу і як вони собі кпнили з нашої організації, називаючи її комуною, то Снігурський сказав: “Не довго вони будуть кпнити собі з фермерів і з нашої організації. Тепер зима і вірители притаїлися, що лише могли то забрали від фермерів і мовчати, бо знають, що нема що більше брати. Але ви побачите, що ті п'явки будуть робити перед весною, як вони масово викидять фермерів з землі і продавати її багачикам, які вепли золотити минулої осені і тепер закушують зуби на землю своєї менше щасливої сусіть. Фермери вірять різним Вербіям, що вони бездечки своїх фармах, але надходяча весна принесе їм велике розчарування. І коли їх моргеджової компанії проженуть з фарми, то всі вони підуть до муніципалу по реліфу, а тоді наші багачики в муніципальній офісі інакшо заспівають”.

Снігурського слова сповнились на сто процент. Десь в половині березня фермери почали діставати листи від моргеджових компаній, в яких їм грожено форкложурами, якщо вони не заплатять бодай процентів. З цими листами вони приходили до Снігурського і радилися, що їм робити. Снігурський відповідав, що й коло нього такий самий клопіт, бо й він отримав такого самого листа від компанії. “Проживаю нас з фарми, як господар проганає від хати старого собаку, який вже не може гавкати і відробити тих полів, що часом дасть йому господаря”, говорив Снігурський нам фермерам і пояснював їм потребу і силу організації, вказуючи на випадки в інших місцевостях, де організовані фермери дали відбій галапасам, що хотіли їх винести з фарми. “Вихід для нас лежить тільки в організації, жаль тільки, що не всі це ми розуміємо, що життя — це боротьба, а боротися за життя можна лише організовано”.

Фермери признавали Снігурському рацію, але всеодно не приходили на мітинги, які він пробував скликати в порозумінні з Свідерським і стареньким Дроздою. Вони все ще таки вірили, що якась надприродна сила врятує їх від втрати фарми, від нужди і лицидів, що розпрострєли свої крила над їхніми родинами. Всі ходили задумані і почорнілі від журби, як і земля, з якої їх хотіли винести моргеджові галапаси. Були між ними й такі, що ще пару місяців тому, натрожджені попом, показували пальцем на “большевиків”, головню на Снігурського, й потакували за попом, що то тільки в Росії забіряють землю, а в Канаді до цього не прийде, бо як якого фермера і винесли з землі, то хіба такого, що “читав газети і в неділю ходив в краватці”, а про господарку не думав. Тепер вони цього не говорили, бо навіть старий Семен Гонтар, який передтим любив квацятися, що за ціле своє життя не мав суга на собі, бо в суга ходить тільки пані, або ті фермери, що не люблять шпарувати, дістав великого реєстрованого листа з суду, щоб найдалі до двадцять днів залагодив моргеджову компанію, бо пропадає його фарма.

До половини квітня пісім фермерських родин осталися без даху над головою. Їхні землі закупили переважно місцеві багачики, лише у двох випадках купцями були американські фермери, які шукали свого “цастя” в Канаді. Всі ці винкнені фермери замешкали тимчасово у своїх кренчих і знайомих. Моргеджової компанії забрали від них землі й в більшості випадках зачистили жиншарки, пауги, вози, борони, сівалки та іншу машинерію, яку фермери вже давно вважали, як би зрахувати всі проценти її рати, але в компанійських книжках стояло, що машинерія повинна бути “дально” більшою цією нових жертв капіталістичної диктатури складалося з хатніх речей і одної або двох корів. Це все, що їм осталося по довголітній тяжкій праці на фармі. Таку заплату дістав від панів старенький Семен Гонтар, який хвалівся, що за ціле своє життя суга на собі не мав, всю свою працю панам віддавав, бо вірив так, як я казав, вірив, як це й сьогодні вірять тисячі фермерів в Канаді, що “honesty is the best policy”.

Між винкненими фермерами був Гаврлю Мопск, зять Петра Вербії. Фермери говорили, що Мопск просив свого тестя, аби той позичив йому грошей загарати компаній процент від моргеджу і таким способом приврати свою фарму. Але Вербій навіть слухати його не хотів, бо він був дуже

скуний і захищений. Фермери говорили, що він видер би кусок хліба з уст своєї власної дитини. Після цього Мопск почав мститися на своїй жінці і побивати її. Нарешті дійшло до того, що жінка не могла довше терпіти і втікла до свого батька Вербії. Дітей в них не було.

Прийшла весна. Насіння не було і фермери мусіли спродувати худобу, аби купити насіння і засіяти свої ріллі. Кожен із задовжених фермерів мусів підписати моргеджові компанії “лізі”, що в осені дасть їй третій бушесть чотирьох всього збіжжя. Іншого виходу не було, бо моргеджові компанії сказали, що або підписуй, або пакуй маетки і гони з фарми. І фермери масово підписували “лізі”, думаючи, що може статися чудо, зародить збіжжя і вони “зловлять бога за ноги”. Вони цілком не застановлялися над тим, що, підписуючи “лізі”, вони тільки відкладають на кілька місяців те, що мусить статися з кожним фермером в капіталістичній системі, який не з власної волі валіє по саму шию в кишені фінансових галапасів. Всі фермерські родини, які винкнено з фарми, осталися без жодних засобів до життя. Вивласнені фермери приходили до Снігурського радитися, що їм робити, аби дістати реліфу від муніципалу. Снігурський проголосив мітинг, на який прийшли всі вивласнені фермери крім Мопска. Після того як компанія винкула його з фарми, Мопск висиджував в місточки в пун-рум і на фарми рідко коли показувався. Він вічно ходив задуманий й з ніким не ставав на розмову.

На мітингу рішено, що усі вивласнені фермери мають піти на найближче засідання муніципальної ради і домагатися реліфу. Снігурський порадив, щоб йти на мітинг з жінками і дітьми, і якщо муніципальна рада відмовить реліфу, то жінки і діти посідають в офісі і не вступаються, поки його не дістануть. Снігурський казав фермерам, щоб це рішення затримати в тайні, бо воли муніципальна рада дізнається про нього, то обложуть муніципальний офіс поліцією і нікого до нього не випустять. Всі присутні заявили, що будуть тримати язик за зубами.

І свого слова фермери дотримали. Несподівано в день мітингу вони заповнили муніципальний офіс і одна фермерка, матір великої родини, в кількох словах пояснила муніципальній раді становище вивласнених фермерів і заявила, що вони прийшли домагатися реліфу, бо не можуть дивитися на голод своїх дітей. А коли рід муніципалу став говорити, що не може дати реліфу, бо нема грошей в касі, що треба вперед писати до провінціального уряду і радим фермерам прийти на другий мітинг, то отримав від фермерки відповідь, що чекати до другого мітингу не будемо, бо наші діти хочуть їсти сьогодні. Не дасте нам реліфу сьогодні, говорила вона, то ми, матеріносідаємо з дітьми ость тут в офісі і не вступимося. Можете кикати поліцію, аби нас викидала, але ми й тоді не вступимося.

Побачив рід, що не шутки і казав муніципальному секретареві винести посвідку до сторів на реліфу для кожної родини по два долари на особу. При цьому він сказав фермерам, щоб більше по реліфу не приходили, бо не дістануть. Але фермери відповіли ріфові, що з голоду гинуть не будуть і коли не будуть мати що їсти, то завжди приходитимуть до муніципалу. А коли рід буркнув собі щось під носом про “комуна”, то фермери відповіли, що комуною будемо вважатися по реліфу, бо в комуні сила, з якою ви будете принуждені рахуватися. Не хочете давати нам реліфу, говорив фермери, то дайте нам роботу з такою платною, з якої ми могли б вижити. Ми жєбранини не хочемо.

Вдоволені роз'їжджалися фермери домів. Перший раз у своїм життю вони переконалися, що організованим способом можна чогось добитися. Свій успіх завдячуючи вони Снігурському, на якого деякі з них дивилися, як на безвірника і бундаря, що баламутив “чесних” людей і бунтував їх проти “конституційної, богом даної влади”. А радні муніципалу сушили собі голови в офісі, що їм робити, аби не допустити до поширення “комуністичної зарази” в муніципалі, бо тоді вони не будуть мати ні одного спокійного мітингу. Всю вину за “комуна” зложили вони на Снігурського, Свідерського і старенького Дрозду.

Жнива заказувалися добре. Одного дня Снігурський поїхав до міста, щоб замовити шинурки до жиншарки. Залагодивши усі свої справи в місті, він зібрався їхати додому. В тій хвилі до його воза приступили два поліцаї і почали трясти. Снігурський дивився на них і всміхався. Навіть одним словом не відізвався до поліцаїв, бо був певний, що на його возі нема того, за чим вони шукають. “Що маємо, маємо!” — відізвався один поліцай, витягаючи цюкувату фляшку з соломи на возі, яка служила за місце для сидження. — Тепер ми знаємо хто довозить самого місячного бутлєгера, від яких аж кишить в цій місті. Ви, містер Снігурський, підете тепер з нами, але вперед знайдіть собі чоловіка, аби взяв ваші коні додому.

Снігурський стояв, як вкопаний. Але не довго. Він зрозумів, що це змова проти нього. Підкинути ненависному “большевику” фляшку самого, може навіть в порозумінні з поліцією, щоб в такий спосіб дискредитувати його перед людьми і зробити з нього бутлєгера і псалати до тюрми, або натягнути на пару соток доларів.

Коли рознеслася чутка по місті, що Снігурського поліція арештувала і забрала на поліційну станцію, одні фермери, що були на той час в місті, говорили, що це чиста напасть, а інші, противники Снігурського, між ними й Вербій, “доказували”, що Снігурський виконав собі яму в лісі і робить по кільканадцять галонів самого на день, який описля продає в місті. Знайшлися два фермери, які пішли на поліційну станцію і втварили Снігурського на поруки до розправи. Коли ж якої нів години пізніше два поліцаї привезли автомобілем до міста Свідерського, в якого знайдено пів галона самого в старій розвалений печі на дворі, то деякі фермери аж ахнули. Вони пізнали вприти цьому, бо знали, що ані Снігурський, ані Свідерський жодних шаптік не вживають. Це чиста напасть на гладкій дорозі, говорили фермери. Снігурського шибра на поруки одні сторчик.

В день розправи поліція в місті була набита фермерами. Снігурський і Свідерський дожидалися на свідків, що вони жодних гарячих шаптік не вживають, але це нічого не помагло. Мировий суддя присудив їм заплатити по \$200 карі і судові кошти, аби відсидіти шість місяців в в'язниці. Обидва арештовані заявили, що вони виносять апель проти засуду, але мировий суддя відповів, що треба згори зложити \$50, коли вони хочуть апелювати. Ці гроші зложив за них місячний сторчик. Переслухання справи мало відбутися аж за три місяці.

(Далі буде.)

ГІТЛЕРІВЦІ ОРГАНІЗУЮТЬ “ПОЛЬСЬКИЙ ЛЕГІОН”

Газети повідомляють, що відство в справі тайної німецької фашистської організації в Верхній Силезії закінчилося. Арештовано до 110 осіб. Суд має відбутися в цій місцевості.

Польська агенція “Прес” подає ряд характерних подробиць про закулісну діяльність німецьких фашистів в Польщі. Тепер, пише згадана агенція, не може бути жодних сумнівів, що маю учасники заговору, що маю учасники Верхньої Силезії від Польщі, належати з більшістю до нелегально існуючої в Верхній Силезії гітлерівської організації, що називається “Молодою Німецькою партією”. Лідером тої партії є доктор Визнер, член польського сенату за призначенням президента. Визнер має зв'язки з деякими групами з урядолого табору Польщі.

Розкрита таємна організація німецьких фашистів знаходиться в близькій контакт з герстапо (німецька тайна поліція на поліції). Після виклику заговору до німецької Силезії прийав начальника герстапо Гімлер для того, щоб особисто замести сліди заговору. Гімлер пристроїв кілька сот німецьких фашистів, що втікли з Польщі до Німеччини, на різних посадах в німецькій фашистській партії.

Згідно з інформаціями агенції “Прес”, в Німеччині видивається тепер проект організування з німецьких фашистів втіклих з Польщі, кадрів так званого “Польського легіону”.

Після виклику заговору до німецької Силезії прийав начальника герстапо Гімлер для того, щоб особисто замести сліди заговору. Гімлер пристроїв кілька сот німецьких фашистів, що втікли з Польщі до Німеччини, на різних посадах в німецькій фашистській партії.

Згідно з інформаціями агенції “Прес”, в Німеччині видивається тепер проект організування з німецьких фашистів втіклих з Польщі, кадрів так званого “Польського легіону”.

СОТНІ РОКОВИНИ СМЕРТІ РУЖЕ ДЕ ЛІЛЯ

В цьому році минає сто років від дня смерті Руже де Лія, автора “Марсел'єзу”: 26 червня по цілій Франції відбудуться урочисті святкування пам'яті Руже де Лія. Особливо урочисто будуть відзначені ці роковини в Лон-ле-Сольє, де він уродився, в Шаузі-ле-Рут, де він номер і в Страсбургу, де він написав “Марсел'єзу”.

“Марсел'єзу” автор написав в 1792 році і дав їй назву “Воєнний гімн Рейнської армії”. З цієї пісню, яку назвали опісля “Марш марсельський”, революційні марсельські загони вступили в червні 1792 року до Парижу. Ще пізніше оголошено “Марсел'єзу” національним гімном Франції і цю назву вона має до сьогодні.

Всі оркестри Франції в призначений час, 26 червня, будуть грати одночасно “Марсел'єзу”.

КОЛГОСПНИХ ПАСІК ДВАДЦЯТЬ ТИСЯЧ НОВИХ

З метою забезпечити зростання врожайності коношини ЦК ВКП(б) і Раднарком СРСР ухвалили організувати в 1936 році в колгоспах 20,000 нових колгоспних пасік. Для цього колгоспам дається дворічний кредит в розмірі 15 мільярдів карбованців. Сільськогосподарській банці відведено до цього, затвердивши план кредитування колгоспів на організацію пасік по окремих краях і областях. Ленінградська область одержує 1,050 тис. карб., Західна — 1,970 тис., Московська — 1 млн. карб., Калінінська — 2,250 тис. карб., Ярославська — 750 тис., Ивановська — 600 тис., Свердловська — 750 тис., Башкірська — 600 тис., Північний край — 750 тис., Татарська АСРР — 670 тис., Горьковська — 750 тис., Кіровська — 750 тис., Куйбінська — 150, Білорусь — 1,650 тис., Україна — 1,200 тис.

Читайте і поширюйте між своїми сусідами “Фарм. Життя”

НАУКА І РАДЯНСЬКИЙ СОЮЗ

НАПИСАВ СЕР ФРЕДЕРИК БЕНТИНГ

ЗАВВАГА РЕДАКЦІЇ. — Поширюємо друкуємо статтю д-ра Ф. Бентинга про науку в Радянському Союзі. Сер Фредерик Бентинг, винахідник інсуліну, який отримав нагороду Нобеля, є світової слави нападним лікарем. Др. Бентинг видав минулого року Радянський Союз і в цій статті висловлює свою оцінку про те, як уряд Радянського Союзу дає про науку.

В Радянському Союзі щойно переведено найбільшій експеримент, який світ коли знав. Цей експеримент охоплює собою життя 170,000,000 людей, які вживають 189 різних мов або діалектів і які займають близько одну шосту поверхні земської кулі. Це був експеримент з брата. Важливим чинником в експерименті переведення цього експерименту була наука. Наука і овочі науки були майже заперечені цим людям від самого початку їхньої історії, аж до 1917 року. Більшовики терпіли пониження, боролися і коли треба було, вмірали за тих далековидючих провідників, які обіцявали народові освіту і науку.

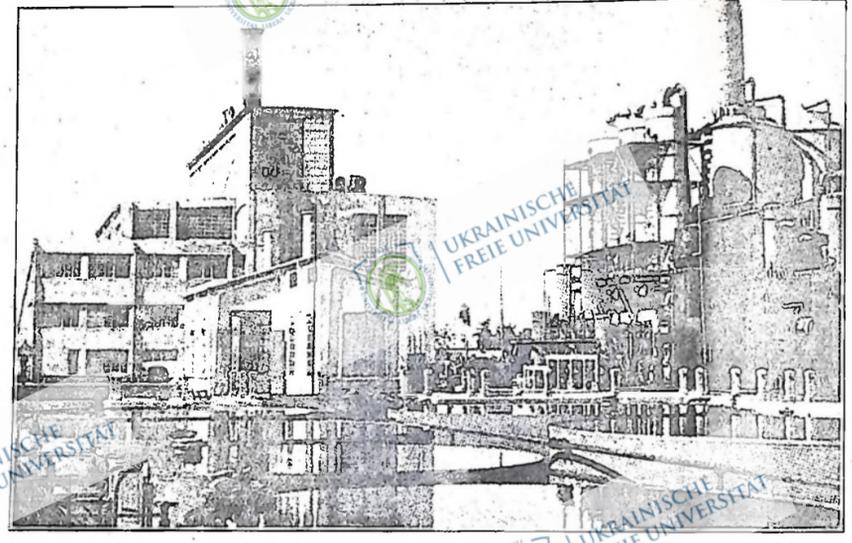
Щоб зрозуміти становище в Радянському Союзі сьогодні, то треба знати, що перша революцією лише около десять років на кожних сто могли читати і писати. Країна була одною з найменш індустріальних у світі. Величезна більшість народу була відста, це були пригноблені селяни, які мешкали на фармах або в малих селах. На 170,000, лікарів (по одному на 1,000 населення), яких було потрібно для медичної опіки народу, було лише 19,000, і вони в багатьох випадках жили по західно-європейських містах або в армії і флоті. Країна була яких 100 літ позади решти цивілізації. Проблема з якою стурнувся новий уряд в 1917-18 роках, була величезна; і не можна було нічого почати, заки не скінчилася кривава революція. На протязі останніх десяти років почався величезний прогрес.

ОСВІТА

Одним з перших завдань нового режиму була освіта. Так вчасно, як 1919 року, створено товариство для злікування неграмотності. Його ідеєю було помагати одні одним. Число членів цього товариства переросло 3,000,000; наприкінці в 1931 році понад 19,000,000 дорослих людей навчилися читати і писати. Школи були заповнені по берегах, а навчання в них відбувалося рано, по полудні і вечорами. Побудовано тисячі нових шкіл. Тернер кожна дитина мусить ходити до школи до 15 років життя. В першій п'ятирічці видано на освіту 15,500,000,000 карбованців. На початку 1933 року на університетах було 485,000 студентів, в технічних школах — 913,000, в робітничих школах — 435,000, в середніх школах — 1,500,000, в середніх школах понад 4,350,000 і більше як 19,000,000 в елементарних школах. Радянські школи вчили дітей на 70 різних народних мовах.

Навчання студентів медицини відбувалося на таку саму велику шкалу. Число лікарів збільшилося тепер з 19,000 до 60,000 і кожного року вона збільшується нерестом 10,000. З огляду на майже цілковите відсутність хворих людей в цивільних, вони не будучи потрібними так багато лікарів, як інші країни, бо лікар може лікувати більше пацієнтів в шпиталі, як по розкиданих домах.

Вони зробили великий поступок не лише в навчанні медицини і в приміненні мір публічного здоров'я, але вони поклали основи для поступку медичної науки при допомозі дослідів.

Дивлячись на модерну рафінерню нафти, на таку яку ще в історії, не хочеться вірити, що це в Радянському Союзі. А так воно є. До революції стара Росія була одною з найменш індустріальних країн світу. А сьогодні Радянський Союз є в ряді найбільш індустріальних країн. Недалеким вже той час, що він стане на чолі індустріального світу.

НАУКОВІ ДОСЛІДИ

В багатьох країнах вчені професори університетів звертають багато уваги на застосування наукових принципів в індустрії. Німеччина була першою країною, яка використала вчених людей для індустрії і тому вона стала провідною країною у виробі хімікалів, фарбів і дорожніх інструментів. Сполучені Держави пішли за прикладом Німеччини. В Радянському Союзі була "Академія Наук", що мала двісті літ, і вона складалася з 93 академіків. Це тіло репрезентувало вишколені умови в різних галузях науки — біології, мінералогії, фізиці, хемії і ботаніці, як також в культурних ділянках. Вони мали музеї, ботанічні городи і бібліотеку з 3,500,000 томів. В 1929 році Академія Наук, перейнята новим духом, добровільно постановила "студіювати продуктивний сіль країни, причинитися до їх використання і оцінювати та застосувати методи наукових теорій і результати научних експериментів та завважень до завдань соціалістичного будівництва в СРСР". Ця група вчених людей віддала себе вільно проблемам країни. Їхні наукові знання застосовано до розвитку електричної сили, шахт, різного роду індустрії, особливо, агрикультури. Уряд дав їм відповідну фінансову підтримку. В 1928 році він видав на цю підтримку 3,900,000 карбованців; в 1933 16,746,000 карбованців, а в 1934 році 44,500,000 карбованців. Ці вклади в наукові дослідження видані дивіденди грошми радянським.

Сьогодні, наукові дослідження застосовують науку до індустрії і агрикультури є найбільше вразливою активністю в Радянському Союзі. Немає країни, де наука прогресувала так скоро. Во-

СТАТИСТИКА

статистики про те, скільки один бугай може запліднити корів при допомозі штучного способу, покищо нема, бо найбільша черда, над якою переведено дослід, складалася з 12,000 корів, які всі були успішно запліднені у звичайний спосіб. Зараз там переводяться широкі дослідження над охороною і транспортацією матеріалів. Ці дослідження показали дуже корисні.

Вчені навчали своїх студентів не лише різних галузей науки, але й робили з ними широкі дослідження по різним питанням. В агрикультури, наприклад, інженери винайшли багато нових родів і типів машин в перії. Тут входять: машина, що збирає чай, машини, що виробляють різного роду поживу для живого скота, комбайни для сонячника, хвасолі соя, рижку і олійних рослин, машини до чищення насіння і т. ін. Всесоюзний Інститут Механізації і Електрифікації Агрикультури відраховує, що в ці роки виходили заощаджують 432,123,000 днів праці.

Світової слави радянський вчений Мічурин, який є другим Борбенком, робив дослідження над тютюном, виноградом, персиками, яблуками і грушками, щоб можна було їх ростити на далекій півночі. Його подвійні експерименти дали великі без кісточок.

На наших експериментальних станціях, які ширяться по всьому Радянському Союзі, до вивчення різних методів збирання, рослин і звірів застосовують наукові дослідження. Переводяться експерименти контролювання буршти, бо ніщо так не зменшує вилаток збирання з акра, як буршти. Зі світових запасів збирання Радянський Союз дає 500 родів пшениці, 246 пробірок ячменю, як також багато різних родів пшени, гречки,

бітників зібраних разом на наради по питанні пшениці і живого скота. Передтим думано, що пшеницю можна ростити тільки на чорній землі в центральній Росії, але дослідження з землею, штучним навозом, і різними родами пшениці впливали, як сказав Бобров, що в Радянському Союзі є 812 мільйонів акрів пшеничної землі в порівнянні до 910 мільйонів пшеничної землі в Сполучених Державах і в Канаді. На 400 мільйонів акрів пшениці в цілім світі під теперішній час, Радянський Союз має приблизно 92 мільйонів акрів.

Радянський Союз вживає тепер багато більше своєї пшениці. В 1934 році жива була далеко більша, як в 1913 році, але пшеничні експортні в 1934 році становили лише одну десятку експортів в 1913 році. В 1933 році він експортував 25 мільйонів бушлів пшениці, а в 1934 році лише трохи більше як 7 мільйонів бушлів. В однім з південних міст я мав довгу розмову з дуже інтелегентним членом партії. Я запитав його, чи Радянський Союз засипле світові ринки своєю пшеницею. Він відповів мені, що так справа не має бути, бо на південних пшеничних землях управляють тепер цитринні овочі, чай і тютюн. Щобільше, вони (радянці) не цікавляться тепер світовими ринками, хіба тільки тоді, коли треба продати свої продукти за цілі, щоб дістати закордонний кредит. Цих закордонних кредитів вживається на те, щоб купити в тих чужих країнах потрібні товари, яких не можна дістати або випродувати в Радянському Союзі.

Та сама проблема купування в чужих країнах заставила Радянський Союз шестати спеціалізованих інженерів і конструкторів і вчорашнім дослідом, а дослід сьогодні є наукою на дранта.

\$31,000,000; в 1933 році воно вартувало \$93,000,000; в 1934 році СРСР перегнав Канаду і Сполучені Держави, випродувавши \$150,000,000 вартості золота. Найновіші звіти вказують, що в 1936 році Радянський Союз перевищить продукцію золота Південної Африки, яка становить \$400,000,000. За останні чотири роки Радянський Союз виплатив \$700,000,000 закордонного довігу. Тепер підраховано, що закордонний довг СРСР виноситься менше, як \$150,000,000. СРСР не є зацікавлений в резервах золота і таким чином саме його золото дасть йому \$500,000,000 закордонного кредиту в 1936 році.

ПРИРОДНІ БАГАТСТВА

Радянський Союз розслідує свої природні багатства. Одно поле вугільне поле має давати 670 мільйонів тонн вугілля. В 1932 році радянські кариці дали 27 мільйонів тонн нафти. Коли передтим ці матеріали становили "сирові продукти", то тепер переводяться над ними наукові дослідження і вповні їх використовуються. Електрична енергія шалено розвивається. Вона збільшилася з 520,000 кіловат на початку першої п'ятиріччя до 4,050,000 кіловат в 1932 році, коли вкрав видано 800 мільйонів карбованців на дальшу розбудову електричної сили.

Пересічна місячна продукція за перших 11 місяців 1935 року становила, як слідує: 152 локомотивів, 7,875 автомобілів, 6,316 троків, 1,600 пасажирських вагонів, 12,611 тракторів, 1,796 комбайнів. Всі ці величезні підприємства вимагають людей з виконавчими здібностями, розумом, передбаченням і розсудком. Ці прикмети мають ті люди, які підносяться до становища в Радянському Союзі. Життя і активності їхніх великих торговельних і індустріальних людей не різняться багато від життя і активностей індустріальних людей в нашій країні — так само не різняться дуже банкір і організатор індустрії від тих, що виконують подібну службу в інших країнах. Є привілеї і роскоші, які наші фінансові провідники купують собі, а в Радянському Союзі ці привілеї і роскоші дає таким людям народ. Вони шанують службу. Честь, признання і довіря до товаришів підганювати і запалюють людей планувати роботу для добра всіх. Людина не може використовувати людину. В Радянському Союзі немає безробіття. Умовини дуже хоро поліпшуються. Кожний є охоплений великим ентузіазмом. За здоров'я всіх дбає держава. Всі люди мають нагоду підноситися так високо, як їхній талант і пильність може дозволити їм на це на різних ділянках, які вони собі виберуть. Майбутнє кожної людини є владене в державі. В заміну за це держава дбає про освіту для дітей і пенсію на старі дні. Це почуття забезпечення приносить щастя і умовини спокій і дозволяє насправжню культуру.

Пастер, великий французький вчений, сказав: "Майбутнє належить науці і горе тим державам, які записують свої очі на цей факт". Радянський уряд буде гігантську структуру на твердій скалі науки і дослідів. З цієї причини тепер дослідження найбільшій кількості сумішню відносно майбутніх успіхів Радянського Союзу. Його майбутнє є подвійно забезпечене, бо ніякий інший народ у світі не розуміє так повно того, що наука сьогодні є вчорашнім дослідом, а дослід сьогодні є наукою на дранта.

Він почував себе ЩАСЛИВИМ

Два поліцаї на поліцейській станції бачили хлопця. Хлопець увійшов і стояв в розі станції, чекав. Два поліцаї сиділи в своїх кріслах. Вони прислуховувалися до радіо і тільки слідували за хлопцем своїми поглядами. Він також слідував, стоячи в розі приміщення, на обличчі його розставив сніг і струмки води капали з лиця. Був також і пармапх. Сніг зникав скоро в цім теплім приміщенні.

"Що він хоче?" — запитав один поліцаї другого.

Той тільки здвигнув плечима.

"Що хочеш, хлопче?" — запитав перший поліцаї.

Хлопець не відповідав. Він дивився на підлогу. Він не хотів плакати перед поліцаями.

Він побачив чоловіка, що йшов вулицею. Чоловік ніс бруднату теку і йшов скоро. Він мав на собі тяжке пальто, рукавиці і вовняну хустку, якою була вкрита шия. Йшов надто скоро.

Хлопець перебіг вулицею і підійшов до чоловіка.

Містер, — сказав хлопець. — Послухайте містер!

— Ні, — казав чоловік, старочись оминуть хлопця. — Ні, нічого не дам.

Хлопець пробував вдарили цього чоловіка. Він схопив його за рамена, почав штовхати його і остаточно чоловік впав до сніжного кургану.

Він закричав і став на коліна. Знову закричав, старочись, втікати на колінах від хлопця і заповів, що тепер тільки північ і що поліцаїна станція недалеко. Але він також знав, що знаходиться в "поганій" дільничій місті.

Знову почав кричати.

— Я вдарю тебе, — казав хлопець.

— Поліцаї! — кричав чоловік.

Надбїг поліцаї з револьвером в руці.

— Я вдарив цього чоловіка, — казав хлопець. — Я вдарив його своїм власним кулаком. Я вдарив його в обличчя.

Хлопець не робив жодного спротиву. Поліцаї кинув хлопцем на обмирзаній тротуар. Хлопець встав і поліцаї повторив це саме. Хлопець вже не встав.

Поліцаї забрав хлопця на поліцейську станцію. З ним йшов і чоловік з бруднатою текою, ще перестрашений.

— Він тільки що був тут, домагався переспати ніч в тюрмі. — сказав перший поліцаї.

— Він — поганій, — сказав поліцаї, що привів його.

— Він вдарив мене, — сказав чоловік з бруднатою текою. — Він вимагав від мене грошей і коли я відмовив, вдарив мене і звалив мене. Я думаю, що він вдарив мене камем. Я думаю, що він має револьвера. Я думаю, що він вдарив мене револьвером.

— Чи ти вдарив цього чоловіка? — запитав перший поліцаї.

— Так, — сказав хлопець.

— Я замерзав на смерть.

— Защо ти його вдарив?

— Я перемігся, — казав хлопець.

— Це цілком не дає тобі права бити чоловіка, — сказав другий поліцаї. — Що ти зробив з револьвером?

— Я не мав револьвера.

— Він мав, — казав чоловік з бруднатою текою. — Він кинув револьвера.

— Я перемігся, — казав хлопець.

— Я вдарив його, щоб опинитися в тюрмі.

— Він — брехун, — казав другий поліцаї.

Хлопець не плаче тепер. Це зроблено. Немає користі з плачу і тому він не плаче. Він стоїв і слухав трьох поліцаїв і чоловіка з бруднатою текою. Остаточно він сказав — так, він мав револьвер. Він сказав це для того, щоб вони залишили його в спокою. Він був надто перемучений. Він знав, що перестуджений. Він також знав, що його не випустять тепер на сніг. Він почував себе щасливим.

Коло Ковна (на Литві) вкрити недоволю таяну комуністичну друкарню і склад летючок. Увизнено кільканадцять осіб.

ЧАРЛІ БРЕДФОРД

FARMER'S LIFE
 PRINTED AND PUBLISHED WEEKLY BY THE WORLD AND FARMERS PUBLISHING ASSOCIATION, LIMITED, A JOINT STOCK COMPANY, INCORPORATED UNDER THE LAWS OF MANITOBA, AT ITS HEAD OFFICE AND PLACE OF BUSINESS, 24 THE CORNER OF PRITCHARD AVENUE AND MCGREGOR STREET, IN THE CITY OF WINNIPEG, MANITOBA.
 Subscription per year \$2.00
 Telephone: 61 465

ФАРМЕРСЬКЕ ЖИТТЯ
 щомісяць для українського фермерства в Канаді — виходить кожної середи.
 Видве Робітничо-Фармерське Видавниче Товариство, заінкорпороване в Манітобі. Редакція, адміністрація і друкарня містяться в Українськмих Роби́тничих Доми, на розі вулиць Пritchard і МcGregor, у Вінніпегу, Мані.
 Передплата на рік \$2.00

FARMER'S LIFE
 Winnipeg, Man., Canada
 Cor. Pritchard Ave. & McGregor St.

БУРЖУАЗНІ ПАРТІЇ В НАСТУПІ НА РІВЕНЬ ЖИТТЯ ТРУДЯЩИХ

Теперішній ліберальний уряд Мекензі Кінга, як і попередній консервативний уряд Бенета, зовсім не клопочеться поліпшенням життя трудящого народу Канади. Передвиборчі «солодкі» промови, а ще «солодші» обіцянки теперішнього прем'єра Канади, в яких він обіцявав різні благодаті для трудящих мас, були нічим іншим лише черговим обдурюванням виборців, щоб ще раз дістатися до влади і рядити країною в інтересі і для користі великих капіталістів та різних п'явокагаласів.

Консервативна партія на чолі з Бенетом, в часі виборчої кампанії і навіть після неї, показувала себе «ворогом» лібералів. На ділі, як ліберальна, так і консервативна партії є партіями капіталістів і як такі, вони широкі обороняють інтереси свого класу. Роль «опозиціонера» консервативна партія прибирає на себе лише для того, щоб закрити трудящим масам очі на дійсний стан речей.

Своєрідність обох партій видно найкраще тоді, коли ходять о забезпечення зисків капіталістам і вкладення тягару на згорблені плечі трудящого народу. Тоді обі партії, ліберальна і консервативна, як дві рідні сестри одної мами, йдуть об'єднаним фронтом захищати інтереси свого класу. Тоді зовсім зникає між ними всяка різниця. До речі, між обома партіями існує хіба та різниця, яким способом визискувати маси і забезпечити зиски капіталістам.

Недавно в домініальному парламенті відбулася гостра перепалка між послами сісієф з одної сторони, а ліберальними і консервативними, з другої. Агнес МакФейл, посол з округу Грей-Брус, пропонує внести про скасування військових прав для шкільної дітвори і військового тренування в школах. На ту, шкідливу для трудящого народу Канади, ціль ліберальний уряд призначив аж \$150,000, які він стягне з трудящих у формі податків. МакФейл внесла, щоб ту суму зменшити до одного долара. В часі голосування над внеском консервативні послы, на словах «опозиціонери» до лібералів, пішли одним блоком з останніми і внесок повалили.

Така сама доля стрінула внесок сісієфного посла МекНіла, посла з округу Венкувер, який він зробив, щоб зменшити величезні видатки державних грошей на зброєння і на втримання міліції. Він гостро критикував уряд за видатки на міліцію, військові і воєнні приготування і сказав що в Канаді на кожних 7 солдатів є один офіцер, хоч в часі війни один офіцер був на кожних 24 солдати. Канада виділяє мільйони доларів на втримання офіцерів — військової аристократії».

Посол МекНіла пропонував зменшити кошти втримання міліції на один мільйон доларів. І тому, що внесок був в інтересі трудящого народу Канади, представники обох капіталістичних партій голосували проти внеску і, розуміється, він перепав.

Для забезпечення зисків капіталістів, представники капіталістичних партій завжди знаходять спільну мову. Трудящі маси Канади повинні і мусять знайти також спільну мову, щоб оборонити себе перед грабунком їхньої праці різними галапасами. Проти єдиного фронту капіталістів та їхніх партій, трудящий народ та всі поступові елементи мусять створити єдиний могутній фронт, який єдино зможе забезпечити інтереси трудящого народу Канади.

ЗРАЗКОВИЙ ПРИКЛАД БОРОТЬБИ ФАРМЕРІВ В ГАЕС, САСК.

Ще від початку грудня минулого року фермери Гаес, Саск., і околиць вступили в боротьбу з Годсон Бей компанією, яка напалася викинути з фарми вдову Калтурник. Справа її прибрала широкого розголосу не тільки в Гаес і околиці, але про неї знає провінціоальний уряд Саскечевану, знають також трудящі фермери Канади, бо про це писалося свого часу в «Фармерськми Життї».

Боротьба ведеться завзято. З одного боку Годсон Бей компанія, маючи за собою закони, суди, поліцію, а навіть і військо, намагається всіма силами викинути вдову з її фарми, яку вона, разом з своїм товаришем життя і дітьми обробляла через останніх 17 років. В наслідок колективної праці цілої родини з густого ліса перетворилася родюча земля. З другого боку організовані фермери докладають всіх сил, щоб охоронити вдову перед цим ворогом і хоч проти них організована сила капіталістичної держави, проте вони твердо стоять з природою вперто. За ними природний закон, що земля повинна належати до тих, хто працював і працює на ній. За ними їхня організована сила.

Невпинні галапаси вони чигають на працю фермера і робітника. Вони сунуть з них останні соки і коли вже більше не можуть вислати, викидають безпощадно на вулицю, на прилюднине. Таких випадків ми маємо сотні і сотні, головню в останні роках. І ось галапаси в цьому випадку Годсон Бей компанія, протривала своїм лани на ще одну жертву вдову Калтурник.

Це та сама Годсон Бей компанія, яка в своїй посіданні має величезні простори землі, що вона їм вигадала різними «законними» способами, не та сама компанія, яка пугала з жорстокою торбюю не одного фермера не та сама компанія, яка збила мільйонні зиски коженшоту і крош трудящих і тепер

хоче відобрати засоби до життя від вдови Калтурник і її родини.

Але цим разом її не йде так гладко. Фермери переконалися, що коли сьогодні вони допустять до викинення з фарми вдову Калтурник, завтра постигне така сама доля багатьох з них. Дуже мало можна паити сьогодні таких фермерів, які не були б задовжені в одній чи другій компанії. Кожному з них грозить небезпека викинення з фарми. І фермери охочі захищати себе, обороняючи перед викиненням з фарми вдову Калтурник, вони тим самим обороняють свої власні фарми і домівки, своє власне життя і життя своїх дітей.

До цього часу компанії, видячи добре організовану силу фермерів, не поважилася викинути вдову з фарми, хоч повірили, що вона одержала ще 20 листопада минулого року. До цього часу перемога є по стороні організованих фермерів. Всі дані говорять що фермери вистоять в боротьбі аж до остаточної перемоги.

Ні затажна боротьба, ні нашіптування ворогів трудящих фермерів, не зломали їхньої бойовості. За час боротьби фермери відбули десятки досить успішних мітингів, висловили справу, мобілізували кругом неї широкі маси. На масовий мітинг, що відбувся 20 квітня, фермери рішили, щоб колективно і організовано засіяти землю вдові. Своє рішення вони виконали перекосно. Понад 200 коней і два трактори працювали 19 травня на фармі вдови, засівали землю, чим вони зявили свою готовність боротися, щоб плоди їхньої праці зібрала вдова а не Годсон Бей компанія.

Цей прекрасний зразок боротьби за втримання дімовок фермерів повинні наслідувати фермери і в інших околицях. Боротьба ведеться під проводом Ситизенс Велфейр Асоціешон, локальної організації, яка там недавно зорганізована. Трудящі фермери цілої Канади повинні зробити з цієї боротьби один висновок: об'єднаними силами, бойовою постановою вони зможуть не лише охоронити себе перед викиданням з фармів, але й забезпечити для себе краще життя.

УДАРНО ЗАКІНЧИТИ ТРАВНЕВУ ПРЕСОВУ КАМПАНІЮ

Коли це число «Фарм Життя» дійде до рук наших читачів, травнева пресова кампанія формально буде майже на укінченні. Кажемо формально, бо в дійсності травнева кампанія, головню на фармах, завжгда затягалася кілька днів, а в деяких випадках до 15 червня. Це тому, що фермери в травні мають багато праці біля землі і цього місяця вони не можуть віддати так багато часу і праці викорсти нашої преси, як би цього вони самі бажали.

Переглядаючи числа «Фарм Життя», що вийшли в травні, ми можемо сміло сказати, що цюгорична травнева кампанія проводилася добре. Правда, що це не відноситься до всіх місцевостей і провінцій. Деякі місцевості зовсім не звідомляли до преси а через те не можна сказати нічого певного, хоч ми віримо, що і в тих місцевостях товариші широкі працювали, але в них є ще та хіба, що вони мовчать і нікому не хочуть нічого сказати про свою працю. Віримо, що ті відділи зроблять для нас несподіванку.

Але не про це ми хочемо говорити. Робити підсумки кампанії це зарано. Ми хочемо звернути увагу наших товаришів, як тих, що добилися своєї квоти, так і тих що ще їм бракує кілька центів чи доларів, щоб вони в останні дні травня напружили всі свої сили так, щоб їхні квоти були перевиконані. Спеціальну увагу звертаємо для тих відділів і поодиноких товаришів, які змагалися між собою під кличем хто кого, щоб вони не прогавили при кінці місяця ні одної хвилини, витримали в праці до кінця травня, що кожна маршована хвилина може довести їх до поразки в змаганню. В останні дні місяця можна зробити дуже багато, головню між фермерами, де праця в полі майже на укінченні.

Закінчивши кампанію, не зволікайте з надсиланням звітів до нашої преси. Зберіть всі листи і троші, зробіть докладний підрахунок, поділіть в окремих рубриках пресовий фонд, стару передплату і нову передплату. Відсилаючи нових передплатників не забувайте подати їхні імена і адрес, щоб можна було їм вислати газету. Виготовивши точний рахунок, вишліть гроші до адміністрації нашого видавництва і рівночасно і напишіть докладний звіт про те, як у вас проходила травнева кампанія, як працювали наші члени і симпатички, як відносилися ті фермери до нашої преси, що ви їх відвідували, які ви мали успіхи в своїй праці, а також який звіт вишліть на адресу «Фарм Життя» до поміщення на його сторінках.

Було б помилково думати, що закінчуючи пресову кампанію ми закінчуємо працю для нашої преси аж до листопадової кампанії. Свою пресу ми повинні і мусимо будувати кожного дня в році. В травневій кампанії ми стрічалися з різними фермерами, нав'язали з ними зв'язки і хоч може не вдалося нам переконати їх стати передплатниками «Фармерського Життя», то все таки ми зблизили їх до себе. Ще трохи праці з нашої сторони і ми можемо мати нових передплатників.

На пікніках, підприємствах, в приватній розмові популяризуємо нашу пресу, ширим її між українськими фермерами так, щоб до листопадової кампанії ми здобули сотки нових читачів і передплатників для «Фарм Життя».

На картині муніципальна електрична станція в Шкал, яка, на основі їхнього рішення, постачає світло 2,900 членам фермерських кооперативів. Грошовий електро-станції і кооперативний розвиток швидко освітлюватимуть всі райони цієї, приватної компанії, понад 60,000 фермерських родин в Огайо.

«Мир, порядок і добрий уряд»

Ми вже не раз чули про «мир, порядок і добрий» уряд. Цих слів вживає буржуазія, щоб виправдати ганебні вчинки своєї поліції, яка не раз розбивала голови робітникам і фермерам, коли вони організовано домагаються права на людяне життя. В інтересі, нібито, «мира, порядку і доброго уряду» застрілено естеванських майнерів, коли вони вийшли на страйк проти невиносимих умов праці і за підвишку зарплатної платні. В інтересі, нібито, «мира, порядку і доброго уряду» засуджено умовно 14 арборгських фермерів за те, що вони не хотіли допустити до продажу за податки своїх фармів. В інтересі, нібито «мира, порядку і доброго уряду», порозбивано голови фермерів Алберти та арештовано їх, коли вони влаштували голодовий страйк на Едмонтон. В інтересі, нібито, «мира, порядку і доброго уряду» трактористи волочили тіла жінки Корбінських майнерів, коли разом з своїми товаришами вийшли на демонстрацію. Навіть тоді, коли арештують робітника за те, що він їде фрейтом, то й тоді говорять, що він, нібито, був загрозою «мира, порядку і доброго уряду».

1 липня минулого року, буржуазія, руками своєї поліції влаштувала криваву масакру маршовикам походу на Оттаву. Вже тоді ми чули, що це зроблено в інтересі «мира, порядку і доброго уряду». Багатьом робітникам поліція порозбивала голову, а 22 з них арештовано і поставлено на суд. В цьому випадку не вдалося буржуазії так легко виправдати ганебні вчинки своєї поліції. Симпатії трудящих цілої Канади були і є по стороні маршовиків. Своєю взірцевою поведінкою і спокійним поведженням підчас свого маршу на дахах тягарових вагонів з Венкувер до Ріджайни, маршовики ясно показали трудящим Канади, що вони слушно домагаються лише права на життя. Цього взірцевого порядку не змогли заколотити навіть стулджени, що їх післала буржуазія в ряди маршовиків. Обурення трудящих Канади, з приводу кривавої масакри, 1 липня в Ріджайні, було надто велике. Безперечно, що вина за цю масакру спадає на тодішній уряд залізної п'ятки Бенета. Його уряд заадагав влаштувати масакру. І ось в цьому випадку ніяк не вдалося буржуазії і її урядові виправдати вчинки поліції самими словами, що маршовики загрожували «мирові, порядку і доброму уряду». Для розслідування цієї справи була створена провінціоальним урядом Саскечевану слідча комісія.

Ніхто з класово свідомих фермерів і робітників не няліявся, що слідча комісія, позначена буржуазним урядом, до якої не входив ні один робітник чи фермер, видасть правильну оцінку подій на 1 липня в Ріджайні і вкаже на дійсних винників масакри — поліцію та уряд Бенета. Комісія у своїому звіті, що на днях був проголошений, чітко показала свій класовий характер. Слід згадати, що слідча комісія, або зовсім не брала під увагу зізнань маршовиків і очевидців масакри, або відсувала такі на останне місце. За те вона користувалася свідченням поліції та стулдженив, на підставі чого винесла своє рішення. Але й з тих зізнань ясно видно, що поліція заадагала приготування масакри. Нарисований член нападу МекДугала на мирний мітинг робітників в Ріджайні, — шість ладунків амуніції, виданих міським поліцаєм і дві тисячі ладунків амуніції, виданих державній поліції, є доказом цього.

І шож ви скажете? Слідча комісія зовсім виправдала ганебний вчинок поліції а всю вину зложила на маршовиків, і знов заговорила про «мир, порядок і добрий уряд», що, нібито, маршовики були загрозою цьому, хоч для підтвердження цього обвинувачення, комісія не подала ні одного річезового доказу.

Виправдуючи вчинок поліції та уряду Бенета, комісія зайвий раз засвідчила, що трудящим нема чого падятися на справедливості в капіталістичнім суспільстві. Справедливість тридцять осягнуть лише тоді, коли при владі будуть робітники і фермери. Аж тоді настане дійсний мир, порядок і добрий уряд.

— а.

Лист з Іспанії

На великому горбі підвищується старавинний собор; його башта в шпиль, мов підняті до неба руки, підносяться до бога, який лишається безмовним.

— Куди ж дівалася Кармен? — питаю я, жартуючи. Жінки одягнені тут так само, як у Парижі або Берліні.

— А ти, як і раніше, вірний Кармен, — роздратовано відповідає мені товариш. — Наші жінки вже не подібні до Кармен! І він немі розказав:

У Міер через декілька днів після придушення повстання, лютували звідні депресії. Більшість шахтарів були заарештовані, робітничих хаштупах панували голод і відчай. Одного разу перед жалюгідною халупою зупинився вантажний автомобіль і декілька білогвардійців впустили з нього в'язня.

— Ось твій чоловік, — кинули вони підбігавій жінці. Це була вже не людина, а живий труп із сивотворним катуваням тілом. Дружина його прийняла і почала про нього піклуватися.

Але як бути? — Може викине, — говорив лікар, — але було б краще і для нього, коли б він помер.

В серці жінки надала неадекватність і жалоба помети. Вона шукала і знайшла винуватця — сержанта громадянської гвардії. Стикнувшись з ним на вулиці, вона вказала на нього іншим.

САНЖУРЬО КАСАРЕС КВІРОГА старший прем'єр і міністр війни іспанського уряду Народного Фронту. Він є близьким приятелем президента Азани і членом лівої республіканської групи.

мент. У найтяжчі хвилини вона була скрізь, вона підбадьорювала тих, що вагалися. Ми обрали її в кортеси. І на другий же день після виборів, не чекаючи урядового декрету про амністію, вона стала на долі величезної маси в'язнів, яка прямувала до торж. Офіцер і жандармерія просили її відійти. Вона не тільки залишилася, але і ринулась перша вперед. І ми домоглися негайно звільнення товаришів. Та і хто б насмілювся нам чинити опір?

Пора Кармен в Іспанії минула безповоротно...
 Ж. Морель.
 Овієдо, квітень 1936 р.

ІДУТЬ КОЗАКИ

У весняний день зівкнуло лунає лісія під мірне цокотіння кінських копит. На баских конях їдуть козаки, оперезані ремнями шабель гвинтівок, у шараварах з червоними лампасами, в синіх шортуках, у шапках з червоними околишами, з гостирми списами в руках, з лушкою пісню приамурських партизанів. Ідуть молоді і старі, горді почесним званням «ворошиловських кавалеристів».

Попереду всіх на донському скакуні — командир загони червоної партизан Стехін, який тепер є директором найвищої в Доносській області п'ємінної стайні. Це в козацьких лавах молодий колгоспник Козюбердін з артілі «Заповіт Альби», і густий чуб хвилями стелиться в нього спід кашкета. Іде недавно демобілізований з Червоної армії Шецов — керівник гуртка «ворошиловських кавалеристів» у колгоспі «Донбас». І, не порушуючи ладу молодих, сидить на коні 98-річний «солдат» — колгоспник Веденев.

Ідуть козаки лави вулицями села Костірово — колишньої станиці Луганської. Була раніш у молодого козака одна доля — сидів на свого коня, шаблю бері й їздив на парську службу. Темним і неписьменним ішов він туди, темним і неписьменним повертався до своєї станиці.

А тепер — 200 молодих козаків Костіорського району на Старобільщині вчать всередніх і вищих начальних закладах. Вчаться у школі вся дітвора. На машинотракторних станціях і в рідних снах району 402 козаки працюють трактористами, 183 — комбайнерами і 55 — шоферами.

Знайшов козак своє щастя у сталініському колгоспі і нікому не віддасть його! Боронитиме своє щастя життя вірною шаблею, гострим списом, надійною гвинтовкою. Так і написали «ворошиловські кавалеристи» на своїйому районному з'їзді в листі до товариша Костіора і Постішева:

«Нехай тільки сунуться вороги, як влучні кулі «ворошиловських стрільців» зустрінуть їх на кордоні, а гострі козацькі шаблі заблещать над ворожою головою»... Дрібною рисою їде загін до майдану, де в колишньому отаманському будинку розмістився клуб ім. Леніна. Сотні старших козаків та козачок, молодь і діти з захопленням зустрічають «ворошиловських кавалеристів».

І. СЕВАН

В ЛЕЩАТАХ ГОЛОДУ

(СТАНОВИЩЕ ПОЛЬСЬКОГО СЕЛА ПІД П'ЯТОЮ ПОЛЬСЬКОГО ФАШИЗМУ).

"Вже від щойно наша біднота почала передувати", — писав кореспондент західноукраїнської газети "Голос Покуття" з села Чесники (повіт Рогатин) ще 2 лютого цього року. "Передновок" — це звичайний для західноукраїнської сільської бідноти період голодування "до нового врожаю". Такі голодівки там увійшли в побут і нікого не дивують.

Треба, проте, визнати, що Чесникам пощастило, якщо "передновок" там почався аж у лютому. На Поліссі стан незмірно гірший. Там хліба з урожаю стає, як правило, тільки до різдва. Після цього — "передновок". У 1935 році на Поліссі не пощастило дотримати навіть до різдва. Голодування почалося вже з перших днів грудня. Але про стан на Поліссі заговорили тільки тоді, коли "норма" порушилася і голодування перетворилося в справжній жахливий голод.

Через теплу зиму не замерзли болота й вигоріло сіно — основне джерело прибутку роліщуків. Звичайних додаткових заробітків — праці на лісових розробках і доставці кінних лісових матеріалів — теж позбулися через загострення кризи, через загальний занепад господарства в Польщі. Це не значить, однак, що польським селянам не доводиться працювати. Зголоділі, напівживі, вони день і ніч вибиваються з сил на "шарварках" — відробітках на користь держави за податки, яких вони не в силі сплачувати. Але ніякої плати за це вони не дістають.

Перша ознака голоду — селяни почали продавати худобу — коней, корів. Та їх ніхто не хотів (чи не міг) купувати, навіть за безцінь. Тоді на столі польського селянина з'явилася м'ясо — нечувані для нього розкоші, — бо він не мав хліба і змушений був з'їсти свою худобу, бо загалом на Західній Україні, за офіційною статистикою, 45% господарств ще в 1933 р. не мали ні одної конячки. З того часу становище значно погіршилося, а на Поліссі воно й тоді було найгірше. Отже, м'ясо залишилося далеко не в кожного і не надовго його стало. Зате дехто таки "пожирував" конюшину. Щоправда, ця конина, часом, була сапна. Про один з багатьох таких випадків сповістив "Кур'єр Варшавський" з 19 березня 1936 року:

"...Поліцай під час об'їзду зустрічав коня з ознаками постизанні (сапу)... Обов'язок наказав йому негайно застрелити тварину. Зробив це в присутності власників і громади. На його ж очах коня вивезено за село і закопано. Другого дня уранці знайшов поліцай ще раз на цьому ж місці закопано коня. І застав розкопав яму. Ні сліду з коня.

Слідство виявило, що люди викопали падалину: — Ради бога, що ви зробили? — Усти хочеться, паночку... — Та ж то була хвора тварина! Всі захворіє.

Поліцук чухався байдуже під шапкою: — Хворувати й так хворіємо на різні недуги... Та вже краще бути живим, ніж помирати в голоді...

"Байдужість", про яку пише кореспондент польської газети, — то байдужість одлачно, і не від фашистського польського режиму сподіватися голодним поліцукам порятунку від голоду й хвороб. Що їм сан, коли їх і так косить голодний тиф!

"Голод. А слідом за ним іде вірний, як тінь, — тиф"

ний тиф. Скільки людей голодує, скільки хворіє, годі навіть окреслити. Працюють над цим статистики з старостами і летючі санітарні колони. Що ж, коли і голод і тиф легко вислизнуть з контролю. Тим легше, чим далі від усяких доріг і значних зосереджень населення. Про те, що діється в глибині чорної пустелі, серед урочищ, заселених кількома чи кільканадцятьма родинами, знає тільки... поліцай".

А поліцаєві, як відомо, аж ніяк не цікаво підрозумувати, скільки людей загинуло з голоду й від тифу. Адже в нього є інша "робота": вкортити віку тим "непокірним", які, не зважаючи на всі старання "дбайливої" влади, все ж таки живають і не кидають боротьби проти фашистсько-окупантського режиму. Недаремно ж буржуазна преса намагається так ретельно приховати кричущі факти голодного вимирання

жебрати. Тим, очевидно, зменшується кількість ідців у селі, але такі випадки свідчать про те, в якому дійсному стані нині знаходиться польське село".

Щоправда, визнання це — вимушене, бо українські буржуазні прислужники польського фашизму всіляко намагались виправдати своїх хлібодавців-хазяїв. Автор статті у "Громадському голосі" з усіх сил доводить, що "корінь польського лиха лежить у кліматично-географічних умовах краю", та ще в тому, що... "священство в масі своїй змосковщене і для села чуже".

Даремні намагання! Не зважаючи на всі зусилля польського фашизму і його українських прислужників — націоналістів, селянин-бідняк точно знає про те, що приблизно такі самі кліматично-географічні умови та відсутність всяких поповів аж ніяк не перешкоджа-

і ячмінна або пшочина каша, а в педілю обов'язково пироги — це тільки назва, бо насправді це трохи пісної набулби, завиншеної в трубку тверде тісто. На вечерю знов бараболо з огірком або з якоюсь-небудь поливкою... М'ясо побачите хіба на різдво і великдень, часом і на свято. Кава, чай, цукор і подібні речі зовсім не доступні нашому селянинові, бо він часто-густо не має грошей на сіль, нафту чи сірники. Тут слід згадати, селянин навчився один сірники ділити на чотири, а то й більше частей, а "лямпла" це тільки назва, бо світила від неї хіба тільки щоб не роз хату перебіти".

Але й про такі "раціон" може тільки мріяти біднота західноукраїнського села під час традиційних щорічних "передновків". А щодо мешканців Полісся в цьому році, то де вже їм і мріяти про "забілений моголом" борщ, "зашварену" малаку чи картоплю "з поливкою". Тут хоч би конини стало, хай би вже й сапної!...

Та не можна твердити, ніби "ширше українське громадянство", до якого звертаються "Громадський голос" і "Діло", що це "високо-патріотичне громадянство" не цікавиться станом на Поліссі, не реагує на нього. От, скажімо, коломийський орган націоналістичних українських "дам" — "Жіноча доля" — дуже детально відгукнувся в номері від 15 березня на цей стан. Щоправда, в Журналі нема ні слова про Полісся, про голод чи злидні. Зате голодна селянка Полісся може знайти в цьому "часописі" для українського жіноцтва" рубрику з дуже красномовним заголовком: "Що їсти". З надією заглянувши в цю рубрику, вона з перших же рядків знайде відповідь на таке істотне для неї питання:

— "Торт з разового хліба". Історія знає вже приклади, коли добросердні дами радили голодним, якщо в них немає хліба їсти медівники.

Ці приклади кінчалися, як відомо, дуже невесело і для добросердних дам і для втримувачів.

РІЗНІ ВІСТІ

ПОВІТРЯНІ ШЛЯХИ ЧЕРЕЗ АТЛАНТИСЬКИЙ ОКЕАН

В найближчому майбутньому відкриється поштова повітряна лінія, що получить Сполучені Держави з Європою через Атлантику. Гидросамолоти американського авіаційного товариства "Панамерикан ейрвейс" і англійського товариства "Імпіріал ейрвейс" будуть два рази на тиждень перевозити пошту. Перевіз пасажирів по цій лінії почнеться не скорше, як в серпні 1936 року. Влітку самолоти пролітатимуть до Ньюфаундленду і Азорських островів. В Англії для цієї цілі будуть 18-тоннові літаючі човни Шорта, розраховані на 24 пасажирів і велику кількість пошти. "Панамерикан ейрвейс" замовила для північної атлантичної лінії 8-моторові масолоти-амфібії, що можуть перевозити 35 людей.

До тепер регулярні пасажири і поштови зв'язок між Європою і Америкою здійснювали лише через південну частину Атлантичного океану.

За кілька місяців розпочне регулярні рейси через Північну Атлантику новий німецький дирижабль "Гінденбург". При кінці біжучого року відбудуться пробні рейси через Північну Атлантику французьких і норвезьких самолетів.

ХЛОПЕЦЬ ПЕРЕТВОРЮЄТЬСЯ В ДІВЧИНУ

При 117 вулиці в Нью-Йорку живе Фелікс де Сантіс, 26-літній хлопець, який переминюється в дівчину. Переміну він замітив вже давніше в тому, що зовсім перестав цікавитися дівчатами. З початку він зовсім не звертав на це уваги, але як проминуло кілька місяців, це почало його клопотати. 1933 року Фелікс де Сантіс мав операцію і відтоді почали мінятися його сексуальні почуття. З його груди зникло волосся і почали наростати груди, як у жінок. Фелікс звернувся до суду й домагається від лікарів, що робив йому операцію, відшкодування в сумі \$100,000.

В ЛИТВІ СТРАЧЕНО ЧОТИРЬОХ СЕЛЯН

КОВНО, Литва, 25 травня. — Військовий суд в Литві засудив на смерть і стратив 4 селян під обвинуваченням за змову повалити уряд. Три інші присуду смерті замінено довічною тюрмою.

Інших 10 селян, яких судив військовий суд, засуджено — 5 на довічну тюрму, а на різні терміни в'язниці.

МАТИ ПОЗБУЛАСЯ ДОЧКИ, ЩОБ НЕ БАЧИТИ ЇЇ ГОЛОДНОЮ

В Курниках, недалеко Бидгощі, селянка Софія Стефаняк рішила позбутися своєї 12-літньої дочки. Вона завела її до ліса, напоїла наркотиками і коли та заснула, закопала її в муравлище. Несчасту дитину знайшли муравлі. Аж за кілька днів один селянин найшов в муравлиську неживу, страшно покусану дитину. Поліція арештувала матір дитини. В часі слідства Софія Стефаняк заявила, що цього злочину вона допустилася з нужди. Вона не могла дивитися, як її дитина голодує, а зарадити цьому не мала можливості, тому рішила позбутися своєї дочки. Тому що вбити свою дитину вона не могла, рішилася закопати її в муравлище.

ЧЕРЕПИЧНІ МАЙСТЕРНІ Й ЦЕГЕЛЬНІ ПО КОЛГОСПАХ

Українська економічна нарада затвердила на 1936 рік план будівництва по колгоспах України 452 черепичних майстерень і 280 цегельні. Наркомземові УСРР і Раднаркомові облвиконкомам запропоновано протягом декади переглянути існуючі проекти будівництва черепичних майстерень, максимально спростивши їх, організувати дослідження глини, виявити придатну сировину, вигідні шихти і забезпечити колгоспні черепичні майстерні пресами, гліном'ялками, рямками, підкладками тощо.

ВИСТАВКА РАДЯНСЬКОГО МИСТЕЦТВА В КОПЕНГАГЕНІ

В Копенгагені (столиця Данії) відкрилася 24 квітня виставка радянського граверів, акварелі, малюнків і літографій, організована ВОКС і датським товариством зближення з Радянським Союзом. Виставка викликала великий інтерес у художньому світі. Видатний датський критик Кіркебі дає в газеті "Політикен" високу оцінку радянській граверу на дереві й особливо відзначає майстерність радянських художників фаворського і Кравченка.

Співяючи на радянському мистецтві вагали, Кіркебі пише: "Жовтнева революція дала новий напрям мистецтву. Відшуканого мистецтва для нас багато було зрозуміти повноту художньої творчості для всього народу".

Як повідомляє "Політикен", знавця мистецтва датський професор Йогенсен заявив, що радянські гравери — найкращі в світі.

З'їзд УПРАВ РАЙОННИХ МОЛОЧАРЕНЬ

В Балтицях (Коломиїщина), відбувся з'їзд управ районних молочарень коломийської округи. На з'їзді були представлені від "Маслосоюза" і "Сільського Господаря". Перевірено виконання торговельного плану праці молочарень. Показалося, що в першому кварталі 1936 року доставка молока до кооператив коломийської округи зростає на 27.82% в порівнянні до того самого кварталу 1935 р.

Чи не тому цей зріст, що податки більші? Селяни мусять собі від уст відібрати, щоб їх заплатити.

СЕЛЯНИ ОБОРОНЯЮТЬСЯ ПЕРЕД ЕКЗЕКУТОРАМИ

В селі Кунашові, повіт Рогатин, прийшов податковий екзекутор Зигмунд Стерняк до селянина Перегінця забрати його худобу за податок. Жінка, яка була тоді вдома, вхопила залізні вилі і вигнала екзекутора з подвір'я. Екзекутор пішов до другого господаря, Басараба, але й там його добре зустріли. Ціла родина Басараба виставилася проти екзекутора, побива його і вигнала з села.

ПОЖЕЖА В ОБЕРТИНІ

В Обертині, городенського повіту, вибухла пожежа в загороді Енгельштайна. Вогонь перекинувся на сусідні будинки і знищив п'ять господарств, з якими згоріли коні, корови, свині і т. ін.

В селі Горі коло Белза вибухла велика пожежа, яка знищила 13 господарств з мертвим і живим інвентарем. Шкоди дуже великі.

ВБИЛИ РОБІТНИКА

Павло Пахолук, з Полового, повіт Радехів працював коло будови дороги. Сталося якось так, що він попав під шовсовий валець, який перекотився через нього. Робітник згинув на місці.

КРАДУТЬ, ЯК КРУКИ

Перед судом в Перемишлі відповідали за зловживання (крадіж народних грошей) 16 магістратських суддів. Вісьмох з них покарано тюрмою і грошовими карами, а інших вісьмох звільнено, мабуть, на те, щоб далі крали.

В Тернополі відбулася розправа проти інспектора повітового відділу в Збаражі, Ф. Розточила, за хабарі і екзекутора Дзедзіца за крадіж грошей. Обох їх засуджено на короткі речинці тюрми.

РІВЕНЬ ЖИТТЯ ПОЛЬСЬКОГО СЕЛЯНИНА НИЖЧИЙ ЧЕСЬКОГО

Як живе сьогодні селянин — це знає кожний, хто має щонебудь спільного з селом. Цей невідрадий матеріальний стан показується ще страшнішим, коли зіставити поодинокі числа про господарство в Польщі з тими числами в Чехословаччині. Такі зіставлення робить польська преса і вони виглядають так: Один рілник збирає в Чехо-Словаччині три центнери пшениці, а в Польщі лише один. В Чехо-Словаччині на одного рілника припадає 18 центнерів бараболі, коли в Польщі лише 14. На одного хлібороба в Чехо-Словаччині припадає 10 центнерів буряків, а в Польщі лише 1 і вів. Рогатині худоби припадає в Чехо-Словаччині на одного селянина 1 штука, а в Польщі одна на двох. В Чехо-Словаччині припадає дві свині на трьох селян, а в Польщі одна свиня на трьох селян. В 1934 році дохід 5 мільйонів селян в Чехо-Словаччині вносило 4 більйони і 4 мільйони золотих, а в Польщі 22 мільйони рілників мали доходу лише 4 і пів бильйона золотих. Дохід поодинокого рілника в Польщі є шість разів менший від доходу рілника в Чехо-Словаччині.

ФАШИСТСЬКА НІМЕЧЧИНА — ЦЕ ВІЙНА

У бюлетені "Асоціації зовнішньої політики" зміщена стаття Мільдера Ветемера під заголовком "Фашистська Німеччина — це війна". Ветер недоволю повернувся з Німеччини. Він пише, що через тімке внутрішнє становище Німеччина вдається до нових агресивних дій. Дії на Рейні, пише Ветер, були також у значній мірі вчинені, щоб полегшити ролістичне напруження всередині країни.

"За відкрити відомостями, пише автор, — Гітлер дуже спробований досенсними таємною поліції про ролістичне невдоволення серед усіх класів населення. Борг Німеччини досен астрономічних цифр: відчувається гостра нестача в іноземній валюті, сировині і харчових продуктах".

Проте, підкреслює автор, дії Німеччини в Рейнській області тільки тимчасово відвернули

увагу від внутрішніх трудощів. Коли становище знову загостриться, необхідно буде зробити новий агресивний крок і на цей раз німецькі війська повинні будуть перейти чужі кордони. Безперечно, що проголошена в книзі Гітлера "Моя боротьба" політика експансії лишається незмінною. Пропоновані Німеччиною двосторонні пакти про ненапад, за словами Ветемера, послабили б і без того розкритану колективну систему і можуть привести до "двосторонніх воєн" в Європі.

"Підпис Гітлера під міжнародними договорами, — пише наприкінці Ветемер, — має силу тільки до того моменту, поки Німеччина не підготовлена до війни, або поки внутрішнє її становище не викликає необхідності в "успіхах" у зовнішній політиці".

"ПРАЛЬНІ" ДЛЯ ПАНСЬКИХ СОБАК

Молода дванадцятилітня дочка Точвела, заступника секретаря рілничства в Америці, відкрила недавно з двома своїми подругами "пральню" для собак. З цього зриводу для спонсорів з'явилася нова "бізнесова" ідея літучки, в якій говориться, що за обміття малого пса беруть 30 центів, а за трохи більшого 35 центів. Великих псів не приймають до "прання". Для вашингтонських лань це була свого рода сензація і вони давали своїх песиків до "прання".

За останніх 300 років Велика Британія була одним з найбільш ринків для збуту тютюну. Коли в 1618 р. Велика Британія імпортувала тютюну 20,000 фунтів, тютюну, а в 1730 р. — 36,000,000 фунтів, то сьогодні вона імпортує 200,000,000 фунтів тютюну річно, з яких 150,000,000 фунтів річно зуживають самі британські курці. Канада теж експортує досен важливу кількість тютюну до Великої Британії.

Не має майже одного дня, в якому би у вашій місцевості не стався пожежа, про яку повинні знати широкій загал читачів "Фарм. Життя". Сльте на пару хвилин і напишіть про це кілька слів самі до своєї газети. Таким чином ви зробите свою газету популярною і приєднаєте її нових переплатників у вашій місцевості.

Чаго в непорозумінні з проводом Індійського Націоналістичного Конгресу, який прийняв бойову програму проти британського імперіалізму, Магатама Ганді, провідник пасивного опору, оголошує свій намір покинути політику. Стоячи під величезною заслоною він говорить про свої плани на недавньому конгресі, який відбувся в Лукнові.

цілого краю й заглушити передсмертні зойки галагуванням про активізацію комуністичного руху, про зростання в масах робітників, селян, трудящих — симпатій до компартії й до СРСР.

Та всього не скажемо. Неможливо, наприклад, приховати тих натовців жебраків, які заповнили міста не тільки Західної України, але й усієї Польщі. Особливо старих, бо їх голодне село просто виганяє світ за очі, щоб позбутися "зайвих ротів".

"У такому й такому селі, 79 км. від залізничної й 54 км. від найближчого містечка мужики вигнали всіх старих."

— Як вигнали? — Звичайно, вигнали в річку. Виявляється, що ще перед передніком і зараз пісня різдва молодше населення усунуло з села дітв і бабів.

Навіть не можна сказати, що вигнали. Просто одного дня звернули до них із заявою:

— Ви вже своє пережкли. Досить. Тепер право на життя мають діти.

І старі без слова заперечення пішли...

Про такі факти сповідає й орган МНДЮ — "Діло" і орган радикалів "Громадський голос". Останні газета, докремена, 4 квітня стверджує:

"Подібні випадки трапляються нині й текути на Поліссі. Село збирає своїх старих до річки, щоб їх заможніші родичі забрали і не перетинили тиф".

"Голод. А слідом за ним іде вірний, як тінь, — тиф"

ДОКЛАСТИ ВСІХ СТАРАНЬ, ЩОБ УСПІШНО ЗАКІНЧИТИ ПРЕСОВУ КАМПАНІЮ

СПОДІВАЮТЬСЯ ПЕРЕВИКОНАТИ КВОТУ ПРЕСОВОЇ КАМПАНІЇ

Дарлінг, Алта. — Тепер весняна праця на фармах і фермери зайняті роботою в полі, але ніяк не можна, щоб не з'ясувати болячкоротким дописом, як у нас проходить травнева кампанія. Візюють також усі відділи округу Вох, як ви працюєте в травневій кампанії. Вам, товариші, треба було добре закотити рукави і взятися до праці, щоб наш молодий відділ не застидав вас старші відділи.

Кампанія нас проходить доволеньки сподіваємось, що свою квоту виконаємо. Правда, що на наш молодий відділ була назначена більша квота, як на старші відділи, але ми цього не лякаємося а закотимо рукави, візьмемося до праці і свою квоту не лише виконаємо, але й перевиконаємо.

Треба признати, що наші передплатники шийать свою пресу. Хоч як тяжко за гроші, головню цього року після того, як минулорічний урожай знищив мороз, не за грошей на формальну чи інші необхідні речі, то на свою пресу з остилого стигаються, жертвують скільки можуть, а кілька передплатників вже зложили свої передплати на руки місцевого прескому. Ми віримо, що ті передплатники, які ще не зложили своєї задовженої чи відновленої перед-

плати, візьмуть собі приклад з перших і зроблять це в найближчих днях. Не можна оставати позади інших. Треба зробити так, як це каже приповідка: «Кожному ряди і дам козла». Кожний з нас сповнить свій обов'язок, то ми, без великого напруження, зробимо велику роботу і забезпечимо нашу пресу на довгі літні місяці.

Успішна пресова кампанія, це буде великий поличник для лобавців, які в своїй брехливій «Правді» обкидують болотом наших провідних товаришів, чим пробують послабити наші організації. Не вадсть ренегатам. Наші організації міцніють і зростають членством.

Я не буду писати багато, бо менше також нема часу, але скажу, що коли б всі фармери написали короткі дописи про хід пресової кампанії, то було б приємно почитати. Це повинні зробити також фармери округу Вох. Ви знаєте, товариші, що венкуверці міцно тримають в своїх руках Червоний прапор, але як би так ми всі в нашій окрузі міцно вперлися, то венкуверці мусили б уступити. А ну, товариші округу Вох, напружте всі свої сили, щоб вийти переможцями.

В. Семенюк, фармерок.

Біть тучні ветерани конфедеративної армії в південних стейтах, яка боролася за відтримання феодального ладу і невільництва негрів в Сполучених Державах. Вони вшановують пам'ять своїх колегів.

Про масове відкриття Вищого Освітнього Курсу у Вінніпегу

В останньому числі «Фарм. Життя» я писав про офіційне відкриття Вищого Освітнього Курсу, що відбулося 5 травня в Паркдейлі, в присутності членів Центрального з'їзду наших організацій. Цим разом хочу написати про, так би мовити, масове відкриття ВОК, в присутності робітників Вінніпегу, що відбулося в неділю, 10 травня, в Українським Робітничим Домі.

На це масове відкриття приїхали троєм курсантами з Паркдейла а вінніпегські робітники заповнили велику залу Укр. Роб. Дому.

В програму масового відкриття ВОК входили концертні точки, що їх виконала третя група ДМЮ під проводом т. Гомуляка, сольоспів, гри на скрипці і т.д.

В другій частині програми, після того, як підніслася куртина, на сцені сиділи курсанти, що приїхали з цілої Канади, а між ними сиділи керівники курсу т.т. Прокопчак, Лінець і Гомуляк.

Гучними оплесками привітали курсантів, майбутніх провідників наших організацій і робітничо-фермерського руху. В той час на залу входили дітвора і коли вона ввіривалася на сцені, присутні пере-

речитали: «вітаємо ВОК». З-заду них видні виспанілий клич «кадри вирішують усе». На залі загреміли оплески. Це так робітники вітали курсантів.

Після того відбувалися промови. Першим виступив т. Бойчук, секретар ЦВК ТУРФДім, який вітав курсантів від нашої найстаршої організації ТУРФДім, яка зорганізувала і проводить ВОК. Пояснюючи значення ВОК та його завдання, промовець побажав курсантам найкращих успіхів в навчанні і закликав присутніх підтримати цей курс морально і матеріально.

В дальшій частині програми слід згадати промови 4 курсантів. Першим виступив т. Біленький з Монреалу, після нього т. Гринчичини з Арборг, Ман., т-ка Павлик, з Мирнам, Алта. і т. Муцак з Едмонтона. Всі промови в імені курсантів прирекли дожити всіх старань, щоб черпнути якнайбільше знання і виправдати надії, що їх покладають на курсантів трудящі маси Канади.

Останнім промовцем виступив т. Шатульський, який вітаючи курсантів, сказав на важливість ВОК в теперішній час.

На пропозицію голови т. Біндаса, присутні разом з курсантами відкрити «Інтернаціонал», чим закінчили масове відкриття ВОК.

Слід згадати, що відрадиним явищем ВОК є те, що більшість курсантів, це молоді, що роджені і виховані в Канаді. Ця молоді з великим завзяттям взялася до вивчення науки Маркса — Енгельса — Леніна — Сталіна науки, що вказує шлях до соціалізму.

Віро, що читаю «Фарм. Життя», цікаво знати про життя, навчання і поведження курсантів на ВОК. Знаю, що фармери і робітники склали свої останні центи для втримання курсу, вони ж вислали сюди своїх найкращих товаришів. Тому я буду старатися писати про це в «Фарм. Життя». Буду писати про те, як то ми «гриземо» політичну економію нас, як ми вчимося музики, мови політичної географії, як ми живемо і як поступаємо в навчанні. Напишу також і про наших учителів. Свідіть в кожному числі «Фарм. Життя», а я буду старатися, щоб ви там щось знайшли про ВОК.

М. Гр., курсант.
Паркдейл, Ман.

ДОПИСУВАЧ «УГ» ПРИЗНАЄ, ЩО ВПЛИВ КОМУНІСТІВ НА ФАРМАХ ЗРОСТАЄ

Смокі Лейк, Алта. — В 19 числі «УГ» появилася допис з Смокі Лейк, Алта., за підписом обсерватора, в якому дуже мало є правди, тому я хочу бодай кількома словами сказати, як справа мається в дійсності.

Бідкається обсерватор, що в Смокі Лейк учительюють майже усі українські народності, але по українськи говорити не вміють. Я хочу сказати, що це є неправдою, бо вони вміють говорити, але з деякими приятиями, що українською мовою вживають для власної важки, вони не тільки українською мовою, але взагалі говорити не хочуть.

Якось дивно воно виходить в обсерватора, коли він каже, що колись тут були учителі, які працювали на «народній шкільній». А тепер шкільними радими є один поляк, (не поляк а чех) один комуніст і один українець. Ті працівники на «народній шкільній» так «завзято» працювали, що як бачимо, шкільній раді не хотіли прийняти «Інтернаціонал». Слід згадати, що комуністичний кандидат на шкільного радного міг побити своїми голосами не одного а двох противників.

Про шох учителів англійців, що є в Смокі Лейк, нема що говорити, шкільна рада була в руках працівників на «народній шкільній» і вона їх найняла. В тому, значаю, нічого нема подяного, коли учителі

добре вживаються зі своїм завданням. Але обсерватора коле в очі, що тут є учителем, як він, каже комуніст. А цей учитель хіба тому комуніст, що не хоче працювати на «народній шкільній»? Видно, що дописувач зовсім не знає з чести, коли пише такі брехні і під цими брехнями соромиться підписатися власним іменем.

Хочу сказати також, про що повинні знати і обсерватор, що не робить різниці, яких поглядів є учитель, він мусить підчинятися департаментові освіти, і в школі він не буде вчити націоналізму чи комунізму.

Ось треба признати дописувачеві, коли він каже, що люди масово голосували на комуніста. Я відкидаю дописувачеві, що він хоч в цьому випадку сказав правду і дає мені тутуд більший, як мені належить.

В шкільній раді я був два роки, фармери бачили мою працю в їхній школі, тепер масово голосували на мене і післям мене знову на три роки до шкільної ради. Я дуже радий, що праця, яку я провадив в шкільній раді в минулому є корисною для трудящих фармерів, про що вони засвідчили масовим голосуванням на мене. Рішачою обшюю, що в майбутньому я шире працюватиму в шкільній раді, беручи на увагу інтереси фармерів.

А. Бойчук, шкільний радний.

ГОМСТЕДОВЦІ ПРАЦЮЮТЬ ЩИРО ДЛЯ СВОЄЇ ПРЕСИ

Атабаска, Алта. — В нашій місцевості замешкують в більшості гомстедовці, які цілу зиму живуть на мізерному реліфі, але тепер шире працюють для своєї преси.

За два тижні пресової кампанії ми перевиконали квоту нових передплатників для «Фарм. Життя» і здобули більшу частину пресового фонду. Наша квота була \$10. Коли ми ударно попрацюємо до кінця кампанії то наша квота буде далеко перевиконана.

16 травня відбувся у нас вечір сміху і товариська забава, з чого ми прибрали для нашої преси \$1.72 пресового фонду.

Ми бачимо, що нехочуче закінчили завдання, бо до сьогодні бойового реліфу зарганізували також і барюери, щоб оборонити перекішній Червоний прапор. Але гомстедовці нашої місцевості зорганізували також траперів, щоб з фланки підбитого бігуна заатакувати венкуверців, а якщо цього буде замало, то ми маємо резервову армію юнаків, які ще не є втягнені до праці в прескампанії і намірено на венкуверців так, що вони будуть змінені адатися.

Іван Тодолук.

ЛІСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ

Чуйний, Вінніпег, Бп. Ман. — Хоч все те, що ви пишете в своїй мові тоїсь є правдою, мігати його в «Фарм. Життя» ми не можемо. Цю справу повинні вирішити фармерам члени наших організацій і поклати до чого попускаються ті, які хочуть спасати душі фармерів.

ОБ'ЄДНАНИЙ ФРОНТ ЗАБЕЗПЕЧИТЬ ДЛЯ НАС КРАЩЕ ЖИТТЯ

Рапок, Алта. — Коли приглянутися до життя гутешніх фармерів, то можна бути певним, що в коротці прийде до об'єднання між всіми організаціями. Тут є такі організації: ТУРФДім, католицька, соціального кредиту, СУС. З Моркемб приїздить римо-католицький піп і суботники.

До тих різних організацій належать фармери, які мають спільні інтереси. Ці фармерські інтереси вимагають, щоб фармери з'єднали свої сили і повели боротьбу за свої шоденні домагання. Ось зараз зривають фармерам реліф. Неробить різниці до якої хто належить організації, муніципальна рада зриває реліф. Небезпека війни є велика. Це питання повинно також об'єднати фармерів, бо на війну будуть брати також без перебору до якої хто організації належить. Нани тракують трудящий народ однаково.

Ті фармери, що голосували на кандидатів соціального кредиту, тепер стають також розчаровані. Вони надіялися дістати \$25 дивіденди кожного місяця. Гроші приїздили б кожному, але нема випару, щоб їх дістати. Вони надіялися, що соціальний кредит зробить полєкшу а тимчасом життя стало важче, бо Абергарт покладав на грудище населення нові тягари.

Фармери думають над цими справами, обговорюють їх і приходять до заключення, що не можна надіятися, що хтось зро-

бить для нас добро. Лише ми самі можемо поліпшити своє життя тоді, коли будемо організовані. Всі маленькі різниці в поглядах затираються, бо перед фармерами стоїть важлива справа охорони і забезпечення свого життя.

Тому, товариші фармери, ради забезпечення свого життя і життя наших дітей, ми повинні не дати себе на багато різних організацій, які зводять між собою боротьбу. Перед собою ми маємо спільного ворога, який добре організований і не дає нам жити людським життям. Проти цього ворога ми мусимо об'єднати всі свої сили, створити єдиний фронт, бо лише таким способом ми зможемо вибороти для себе краще життя.

Фармерок.
ОБ'ЄДНАНИЙ ФРОНТ ЗАБЕЗПЕЧИТЬ ДОВГІ ДНІ ЗА «ФАРМ. ЖИТТЯ»

Пит Медовс, Б.К. — Повідомляю вас, як читач «Фарм. Життя», що я вже задвоївся за газету на \$2.50, що буду старатися врівняти цього місяця.

Коло мене, товариші, було дуже прикро. Не було де цента роздубити, але тепер я дістав тронки праці, і тишує, що вже буду мав звідки врівняти свої належний дожок за «ФЖ» без якого я неможу обійтись. «Фарм. Життя» є моїм учителем, при допомозі якого сьогодні я стою на вищій рівні класового знання.

Мостренко.

ДО ЯКОЇ «ЦИВІЛІЗАЦІЇ» ДОВОДИТЬ ГОСПОДАРКА КАПІТАЛІЗМУ

Торонто, Онт. — Переїжджаючи з заходу Канади на схід, я багато дечого бачив і про це хочу написати до «Фарм. Життя». Є на що довітися, є що бачити. По всіх містах і містечках тинаються безробітні робітники і робітничі, шукають праці, шукають засобів до життя. Між ними багато фармерських хлопців і дівчат, які сплю обставини наслідок капіталістичної господарки, вигнані з місць, де вони жили, переживають невимовно тяжко з дня на день, скитаються по фрейтах, сплять в ровах, голодують і т.п.

Помимо того, що поліція пильно стереже, щоб робітники не їхали фрейтами, все таки на кожній потягу можна бачити великі гуртки робітників. Ідуть вони на схід Канади шукати куска хліба на сьомому році тяжкої кризи, яка залізними пальцями давить за горло трудящих.

Ідуть фрейтами робітники різних народностей, різних рас. У Вилках, Саск., я бачив двох молодих негрських хлопців, які їхали з Калгар до Вінніпегу в пошукуванні за працею. Чи знайдуть? Стрічав також англо-саксонців, які без одного цента в кишені, без відповідного вбрання, зіпнечені злиденим життям виглядали, як сімдесятілітній дітвусь. Такі і подібні картини можна бачити в усіх містах і містечках Канади.

Треба зробити так, щоб змінити генерішню систему голоду, злиднів, фашізму і війни на нову радянську систему, в якій не буде голоду і холоду, не буде безробітних, не буде протестуції, а всі трудящі зможуть жити щасливим і радісним життям. Це створивши єдиний міжнародний фронт трудящих з усіх потюповних елементів.

Д. Дубина.

В той час, як трактори іржавіють, люди запрягають себе до плуга.

ВІДЗИВАЄТЬСЯ ДО ТОВАРИШІВ, З ЯКИМИ ДОВГО ПРАЦЮВАВ В ОРГАНІЗАЦІЇ

Торонто, Онт. — Гаю, товариші, в Салав, Алта. Коли я приїжджав з вашої місцевості, товариші наказували мені, щоб я не забував про них. Хіба ж це можна забути? Ми ж разом працювали в організації через довгі роки, разом жили і раділи нашим успіхам.

Ось я живу тепер в Торонто і часто про вас, товариші, думаю. Тепер травень, дні досить довгі, дерева зеленіють і аж мило сісти під деревом, і почитати газету і думати. Це мені така «росія», але вам не до того. Ви тепер зайняті роботою на землі. Але, добрі речі, хіба фармери колинебудь не зайняті працею? Вони ж завжди працюють від світання до смерка, аж шкіра на руках лупиться.

Ми всі знаємо, що травень, це місяць праці для нашої преси. І, щоб ви не думали, що я забув про вас, то викликаю вас до праці для допомоги нашій пресі. Від себе складаю 50 ц. на руки прескому в Торонто.

Першим, що приходить мені на думку, це т. Йосиф Лукіччук, до-

ре знайомий мені, ще зі старого краю. Тому, що тепер тяжкі часи, я кличу його зложити лише \$1 для нашої преси.

Дальше викликаю таких товаришів, щоб зложили на пресфонд для нашої преси: по 60 ц.: Петра Лукіччука і М. Митрунця; В. Чичула, 30 ц.; по 25 ц.: Івана Костюка і Івана Гриника; по 20 ц.: Д. Сорохана, Д. Филішюка і Н. Олексія; старенького товариша Ю. Кривенчука кличу зложити 15 ц. а тов. Миродюка 10 ц.

Крім цього я маю добре знайомих товаришів в Мирнам і щоб вони не подумали, що я забув про них, тому я викликаю таких товаришів: П. Кота і Тересью по 50ц. а тов. Хміляра на 30 ц.

Якщо ви, товариші, уважаєте, що викликаю сума для вас замала, то можете собі її підвищити. Вірою, що виклик мій приймете і гроші зложите на руки місцевих прескомів.

Колі цим разом я призабував про деяких товаришів, то вони не повинні гібитися на мене. Я пригадаю їх в листопадовій пресовій кампанії.

Д. Захарук.

ЗМАГАЙМОСЯ, ТОВ. ІЛЬЧУК, АЛЕ ЗА БІЛЬШУ КВОТУ

Фінал, Алта. — В «Фарм. Життя» я писав, що т. Ільчук, з Фінала Парк, Алта., викликає, між іншими товаришами, і мене зібрати для нашої преси \$2 пресфонду. На цьому місці заявляю, що виклик приймаю і зобов'язуюся зібрати або своїх зложити не \$2 а \$5 пресфонду на «Фарм. Життя», «Укр. Роб. Віст», «Робітничий» і «Фарон».

Крім цього я зобов'язуюся придбати також чотири нові передплатники, з чого складає «Фарм. Життя» і «Укр. Роб. Віст». Щоб добити таку квоту не було прикрас, ми ті дошли до своєї квоти не \$3, а одного передплатника для «Фарм. Життя», одного для «Робітничий» і одного для «Полк Воркєра».

Товариші Н. Воробин і Івана Кашубу кличу на таку саму квоту, що зобов'язуюся зібрати і т. І. Ільчук. Квота укрікована і тому нам легко буде її шкопати. Треба лише йти а не словами поставитися до цієї важливої справи. Н. Ф. Воронюк

ВИКЛИК ТОВ. ЧЕРНІВЧАНА ПРИЙМАЮ

Беліс, Алта. — В «Фарм. Життя» я писав, що т. Чернівчана з Виллінгтон, Алта., викликає мене зібрати \$2 для нашої робітничо-фермерської преси. На цьому місці заявляю, що його виклик я приймаю.

Крім цього я зобов'язуюся зібрати найменше \$10 залеглої передплати і придбати найменше одного нового передплатника у велику сім'ю читачів робітничо-фермерської преси. Також зобов'язуюся перевиконати квоту, на яку викликав мене т. Чернівчана.

І. Семерга.

Чи ви вже бачили свого сусіда в сирани передплати на «Фармерське Життя»? Якщо ні, то пошарайтеся побачити його якнайскорше. Цим зробите послугу своїй газеті і цілому робітничо-фермерському руху в Канаді. Ваш сусід повинен кожен раз вам за те, що ви йому даєте стати передплатником газети, що обороняє його інтереси.

В Болгарії росте і міцніє рух об'єднаного фронту

ІНТЕРВ'Ю З Д. ГІЧЕВИМ, БУВШИМ ПРЕМ'ЄРОМ БОЛГАРІЇ

В середу, 23 квітня, наша делегація мала інтерв'ю з Димітрієм Гічевим, бувшим прем'єром Болгарії, який сподівається знову ним бути. Його ми знаємо сьогодні провідником найбільшої і найсильнішої політичної фракції аграрних елементів. Особисто він великий чоловік і має дуже замітний вигляд.

На думку Гічева сьогоднішній уряд не має жодної підтримки в країні і не міг би втриматися при владі, якщо б не безмежна сила, яку представляє релігія. По цілій Болгарії народ постійно ставить свої вимоги, щоб знову встановити виборчу систему і відкрити парламент. Теперішні члени уряду — це повники, які не мають жодної практики і тримаються так довго, як можуть, солодкими посадами, не будучи здатними виконувати функції, яких вимагає їх становище. Все це подаємо за Гічевим.

— Болгарська буржуазія, яка зажди була монархістично перетворилася в республіканську, сказав пан Гічев. Цю визначну зміну в політичному викиданні він приписує гнівowi і розчаруванню буржуазії, яка не спромоглася захопити достаточну зграбність.

Коли ми запитали про його погляд на розвиток торгівлі з Радянським Союзом, він заявив, що сприяє встановленню кращих економічних і політичних стосунків з Росією. Це буде один спосіб витягнути Болгарію з сирітчини, в яку вона втягнена Німеччиною, засобом заблюканої марки. Протягом останніх кількох місяців і попередніми місяцями німецька торгівля монополізувала 80% імпорту і експорту Болгарії.

— Одночасно, — сказав він, — Болгарія не надається для радянської форми економіки. Ми є основною бідою нацією. Наше майбутнє полягає не в машинерії, але в розвитку інтенсивної ручної агрикультури.

Він сильно заявився за кооперативний рух, якому повинно даватися заохочування, але він гостро відмежував себе від того, щоб виробництво перейшло в публічний контроль.

Ми звернули увагу пану Гічеві, що раз буде повернено право виборів в Болгарії, країна піде шляхом, який прийняла Іспанія. На це він відповів: — Наші болгарські комуністи потерпіли дуже жорстоко і дуже часто, щоб не навчитись лекції. Вони тепер втихоміряться і готові поводитись краще. З іншого боку, — заявив він, — диктатура може пробувати привести обманні цінності, як це було зроблено в Югославії. Вона про це може виставити листу імені і сказати "вибирайте з цих". Великі фінансисти — банкіри і

індустріалісти — фінансують і прагнуть, щоб повернувся Цайков (прем'єр від 1923 до 1925 років, під адміністрацією якого було замордовано біля 30,000 людей — радикалів, соціалістів, комуністів). Але кожен заведев чи погодиться працювати Цайкова.

Делегати заявили пану Гічеві, що болгарі і македонці в Америці слідкують за подіями в їхній рідній країні і бажають побачити встановлення демократичного уряду.

— Скажіть їм, — заявив він, — що тут є одна людина, яка солідно стоїть на своєму посту.

Повертаючись до готелю, завважили нашого провідника, який є дуже близьким приятелем пана Гічева, стали прямилими і значними. Він заявив, що він не сподівається, щоб зайняв якусь драстичні зміни в Болгарії, коли гострозубна політика уряду, встановить конституцію і скличе парламент.

— Наша поліція знає імена і адреси всіх комуністів, — сказав він. — Вона знає всю їхню родину, всіх їхніх приятелів і знайомих. Для поліції не залишається нічого більше, як дістати ці інформації, і користатися ними. Якщо був би клопіт, поліція вичистила б їх усіх за двадцять чотири години. Якщо вони не були б побиті — здорово — ви знаєте, як вони це роблять.

— В дані часи, можна сказати, що рух єдиного фронту в країні живий і росте. Відбуваються публічні мітинги для його підтримки. Повища заява кажує на те, що уряд і провідні політики знають про це все. Всюди можна почути живі розмови, в яких обговорюється нещасне політичне положення. Треба зробити щось і то якнайшкоре.

Рух об'єднаного фронту вказує шлях, як вийти з такого положення. Встановлення конституції, виборів, вільної преси і свободи слова звільнення всіх політичних в'язнів; розв'язання політичної поліції; ці і інші пропозиції, які б'ють в очі, запропоновані програмою єдиного фронту в Болгарії.

А. Е. Смит.
Софія, 24 квітня, 1936 р.

ЗРІСТ ЗАПОТРЕБУВАННЯ МІДІ

Нью-Йорк, 18 травня. Всесвітнє запотребвання міді збільшилося з 136,000 тонн в місяці березня до 142,300 тонн в квітні. Всесвітній запас рафінованого металу зменшився під кінець березня з 483,296 тон до 471,000. Домашнє запотребування цього металу в квітні становило 59,700 тонн проти 56,448 тонн в березні. Закардонне запотребування зросло з 80,540 тонн до 82,000 в квітні. Рафіновану мідь вживають у весняній індустрії.

ЧИТАЧІ ДЛЯ СВОЄЇ ПРЕСИ

Заввага адміністрації: — Около п'ятинадцяти квітня з адміністрації вже було вислано до усіх читачів "УРВ", "ФЖ" і "Робітничі" листи для колектування передплати і пресоного фонду в травневій прескампанії. В тих місцевостях, де є відділи УРФМО, товариші мали нагоду завчасу роздати листи і розробити план праці на цілий графік. Але поодинокі товариші в місцевостях і на фермах, де не має наших відділів, отримавши листи, почали негайно колектувати на пресоний фонд, так, що прикінці квітня деякі з них вже мали свої листи заповнені. До адміністрації почали надходити збірки вже в перших днях травня.

Імена колекторів і жертводавців містимо в пресі в такому порядку, в якому їх отримуємо. Звіти з останніх пресових кампаній поміщувалися в пресі або три місяці після закінчення кампанії з такою ж метою. Деякі місцевості прислали звіти і гроші дла, а то й три місяці після закінчення кампанії і, отже, не можна було помістити в пресі те, що не мали на руках; в адміністрації перше покітупувалося передплату, записувалося в книжки і аж тоді поміщувалося в пресі. Тепер, отримавши збірки від поодиноких товаришів і звіти від відділів, негайно містимо їх в пресі, подаючи одночасно на скільки місцевості кожний відділ досягнув своєї мети.

Продовжимо наших пресових і поодиноких колекторів, щоб перед тим, як мають вислати листи, перемисли всі імена жертводавців на окремому папері і заслали з листом до адміністрації. Це величезне переключування імен жертводавців і злегчить на багато переписування до газети. Якщо не бажаєте, щоб імена жертводавців були поміщені в пресі, зазначте це на листі.

Бервин, Алта. — Товариші! Перепрошую, що так запізнився з передплатою. Тепер засилаю \$6.25. З цього \$3.50 за довг на "УРВ", \$2.50 на відновлення і 25 ц. на пресовий фонд. — Г. Сербин.

Вакав, Саск. — Засилаю \$3.00 на нашу робітничо-фермерську пресу. З цього \$1.00 нової передплати і \$1.00 дрібною колекції на

"ФЖ", і \$1.00 пресоного фонду на "УРВ". На пресовий фонд "ФЖ", на що вислаю \$1.00. Ця одинока газета, з якої можна довідатися, як живуть бідняцькі фермери і робітники. — Іван Дичуц.

Вісел Крік, Алта. — Товариші! Я вже довгий час збираюся стати передплатником "Фармерського Життя", але обставини комо мене досить тяжкі. І так з дня на день продовжалося. Тепер довелось \$2.00 і бажаю стати новою передплатником нашого фермерського часопису. — С. Руснак.

Скена, Алта. — Товариші! Посилаю разом \$10.00. З цього \$7.00 передплати і \$1.00 пресоного фонду на "УРВ", \$1.50 передплати і 50 ц. пресоного фонду на "Робітничо". — Т. Рогоцький.

Бервин, Алта. — Товариші! Засилаю \$1.00 нової передплати на "ФЖ", а 50 ц. пресоного фонду від себе. Я ще не збираю на українську робітничу пресу, тому що тільки скінчив з кампанією на "Дейлі Клеріон". Пізніше сподіваюся здобути пресоного фонду на нашу газету. — Дж. Липка.

Сібе, Алта. — Товариші! Засилаю \$6.00. З цього на передплату \$5.00, а \$1.00 на пресовий фонд. — В. Сиваченко.

Лусена, Алта. — Товариші! Засилаю \$2.25 на пресовий фонд "УРВ". Жертвували такі товариші: \$1.00: В. Осиччук; по 50 ц.: Н. Кобилюк, І. Папаричук; по 25 ц.: П. Козоріз. — В. Осиччук.

Гинтон, Алта. — Товариші! Засилаю поштовий переказ на суму \$6.00. З цього \$5.00 передплати на "УРВ", а \$1.00 пресоного фонду. — Дж. Лучек.

Райф, Алта. — Товариші! Посилаю \$2.00 передплати і 25 ц. пресоного фонду на "ФЖ". — Андрій Малайк.

Черстон, Онт. — Товариші! Засилаю \$1.00 передплати і 25 ц. пресоного фонду. Я дуже жадаю, що не могу заплатити разом за цілий рік, але щоб і так не залишився дуже позаді, то послаю бодай трохи. — Іван Іваншин.

Ледюк, Алта. — Посилаю \$2.00 на щорічну передплату на "Ф. Ж." і 25 ц. на пресовий фонд. — Г. Шарко.

Овквил, Ман. — Товариші! Пропшу вислати мені часопис "ФЖ", на що вислаю \$1.00. Ця одинока газета, з якої можна довідатися, як живуть бідняцькі фермери і робітники. — Іван Дичуц.

Вісел Крік, Алта. — Товариші! Я вже довгий час збираюся стати передплатником "Фармерського Життя", але обставини комо мене досить тяжкі. І так з дня на день продовжалося. Тепер довелось \$2.00 і бажаю стати новою передплатником нашого фермерського часопису. — С. Руснак.

Ноблвил, Саск. — Товариші! Засилаю \$2.00 на відновлення передплати на "ФЖ", яка скінчилась в лютому, і 25 ц. на пресовий фонд. Більше в цій околиці, в якій, зається, я одинокий читаю "ФЖ", не можна було зібрати. — Н. Рудні.

Ганн, Алта. — Товариші! Посилаю \$2.00 на передплату "ФЖ" яке я читаю від коли воно почало виходити між трудиці Канади і яке я й далі читатиму. — Ф. Білік.

Кемсек, Саск. — Посилаю \$4 на відновлення передплати і 50 ц. на пресовий фонд "ФЖ". — Василь Черкас.

Блекфут, Алта. — Посилаю \$1.00 передплати і 25 ц. пресоного фонду. — Г. Варман.

Вільна, Алта. — Товариші! Посилаю \$2.00 передплати і 25 ц. пресоного фонду на "ФЖ". Пропшу вислати мені газету далі, а ренту передплати я вирішлю в осені. — Іван Лісейко.

Трибюн, Саск. — Послаю \$1.00 і пропшу вислати мені газету "Фармерське Життя". — В. Остафійчук.

Айтуна, Саск. — Товариші! Посилаю \$1.00 передплати і 10 ц. пресоного фонду. — П. О. Крушельницький.

Кендіак, Саск. — Товариші! Послаю \$1.00 на пресовий фонд "ФЖ". — Б. Дзюба.

ДОБРЕ ПРОВОДЯТЬ ОРГАНІЗАЦІЮ ПРАЦЮ НА ВСІХ ДІЛЯКАХ

Тюлон, Ман. — Хочу нагадати до кінця 1935 року у нас існувала мала інтерв'ю з Димітрієм Гічевим, бувшим прем'єром Болгарії, який сподівається знову ним бути. Його ми знаємо сьогодні провідником найбільшої і найсильнішої політичної фракції аграрних елементів. Особисто він великий чоловік і має дуже замітний вигляд.

На думку Гічева сьогоднішній уряд не має жодної підтримки в країні і не міг би втриматися при владі, якщо б не безмежна сила, яку представляє релігія. По цілій Болгарії народ постійно ставить свої вимоги, щоб знову встановити виборчу систему і відкрити парламент. Теперішні члени уряду — це повники, які не мають жодної практики і тримаються так довго, як можуть, солодкими посадами, не будучи здатними виконувати функції, яких вимагає їх становище. Все це подаємо за Гічевим.

Болгарська буржуазія, яка зажди була монархістично перетворилася в республіканську, сказав пан Гічев. Цю визначну зміну в політичному викиданні він приписує гнівowi і розчаруванню буржуазії, яка не спромоглася захопити достаточну зграбність.

Коли ми запитали про його погляд на розвиток торгівлі з Радянським Союзом, він заявив, що сприяє встановленню кращих економічних і політичних стосунків з Росією. Це буде один спосіб витягнути Болгарію з сирітчини, в яку вона втягнена Німеччиною, засобом заблюканої марки. Протягом останніх кількох місяців і попередніми місяцями німецька торгівля монополізувала 80% імпорту і експорту Болгарії.

Одночасно, — сказав він, — Болгарія не надається для радянської форми економіки. Ми є основною бідою нацією. Наше майбутнє полягає не в машинерії, але в розвитку інтенсивної ручної агрикультури.

Він сильно заявився за кооперативний рух, якому повинно даватися заохочування, але він гостро відмежував себе від того, щоб виробництво перейшло в публічний контроль.

До кінця 1935 року у нас існувала мала інтерв'ю з Димітрієм Гічевим, бувшим прем'єром Болгарії, який сподівається знову ним бути. Його ми знаємо сьогодні провідником найбільшої і найсильнішої політичної фракції аграрних елементів. Особисто він великий чоловік і має дуже замітний вигляд.

На думку Гічева сьогоднішній уряд не має жодної підтримки в країні і не міг би втриматися при владі, якщо б не безмежна сила, яку представляє релігія. По цілій Болгарії народ постійно ставить свої вимоги, щоб знову встановити виборчу систему і відкрити парламент. Теперішні члени уряду — це повники, які не мають жодної практики і тримаються так довго, як можуть, солодкими посадами, не будучи здатними виконувати функції, яких вимагає їх становище. Все це подаємо за Гічевим.

Болгарська буржуазія, яка зажди була монархістично перетворилася в республіканську, сказав пан Гічев. Цю визначну зміну в політичному викиданні він приписує гнівowi і розчаруванню буржуазії, яка не спромоглася захопити достаточну зграбність.

Коли ми запитали про його погляд на розвиток торгівлі з Радянським Союзом, він заявив, що сприяє встановленню кращих економічних і політичних стосунків з Росією. Це буде один спосіб витягнути Болгарію з сирітчини, в яку вона втягнена Німеччиною, засобом заблюканої марки. Протягом останніх кількох місяців і попередніми місяцями німецька торгівля монополізувала 80% імпорту і експорту Болгарії.

Одночасно, — сказав він, — Болгарія не надається для радянської форми економіки. Ми є основною бідою нацією. Наше майбутнє полягає не в машинерії, але в розвитку інтенсивної ручної агрикультури.

Він сильно заявився за кооперативний рух, якому повинно даватися заохочування, але він гостро відмежував себе від того, щоб виробництво перейшло в публічний контроль.

Радянська преса розкриває воєнні плани Японії

Москва, 19 травня. — Радянські газети "Правда" і "Известия", відповідаючи на провокаційну промову японського міністра війни Тераучі, який приніс Радянському Союзу в намірі агресії на Далекому Сході, заявляють, що атака міністра прикривають дії наміри японської імперістичної кліки.

"Правда" говорить, що японська воєнна кліка, навіть після поразки скрайнього блоку імперістичної групи, на чолі якої стояв Аракі, пробує не допустити до поліпшення стосунків між Радянським Союзом і Японією. Розбиваючи всі докази Тераучі, "Правда" вказує, що промова японського міністра війни є підтвердженням планів імперістичних, які бажають поширити свою програму зброєнь за всю ціну з метою дальших агресій.

Газета "Известия" підкреслює, що пропозиція Радянського Союзу про закінчення наку неспадку з Японією остаточно в силі. Тераучі примушений визнати, що японська армія протиється тому пактові. Щобільше, міністр стверджує своїми словами: "Ми не вважаємо, що радянська пропозиція про пакт неагресії має будувати варієть".

Якщо ж хочемо цитати з передової статті лондонської газети "Тайме" від наголовком "Загонистий крок на Далекому Сході", в якій говориться: "Якщо, по думці Тераучі, пакт неагресії є погане діло, то що ж в такому разі є добрим ділом?" Далі "Известия" вказують, що аналогічний елемент японської воєнної кліки вимагають загрошення взаємин між Японією і Радянським Союзом.

Дякую, щоб примусити Японію до війни. Для цього вони потребують ще більших зброєнь, а щоб виправдати ті зброєнь, вони держать взаємини на Далекому Сході в напруженому стані.

"Известия" вказують, що СРСР не бажає прикордонних конфліктів: "Ми можемо жити вигідно внутрі наших кордонів. Японія повинна застановитися над словами лондонської газети "Тайме" яка перестерігає японських імперістичних пакт неагресії з Радянським Союзом, Японія засуджує себе на перегомах з СРСР, в яких СРСР завжди буде мати перевагу".

це, кажуть "Известия", і закінчують такими словами: "Японська імперістична кліка повинна замалювати собі сила Радянського Союзу, полягає не лише в силі зброєнь, Головна перевага полягає в тому факті, що Радянський уряд не має ні сил, ні наміру переложити свою відповідальність на японську армію, що діє на мирній наміри Радянського Союзу є також наш широким масам Японії".

ДВА МІЛЬЙОНИ НА БУДОВУ ШЛЯХІВ У МАНІТОВІ
Вінніпег, 19 травня. — Провіснійональний ескарбін Манітоби МекФерсон і міністр праці МекНамара поведуть інтенсивну роботу з Оттавою, щоб виготовити деталі для домінального уряду в справі позички \$2,000,000 на будування шляхів в провінції Манітоба. Провісній дістає цю позичку від федерального уряду на загрошення безробітних.

ДОПИСУВАЧ "УКР. ГОЛ." ЗАПЛУТАВСЯ У ВЛАСНИХ БРЕХНЯХ

Смокій Лейк, Алта. — В 19 числі "УГ" був поміщений допис п.н. "Кемуністи проводять іудину роботу за підписом "обсерватор". Цей обсерватор, який часом підписується також Марко Муравсь, намагається очеркити чесних людей і старается виблїтати кількох киринників. Плаче обсерватор, що в Смокій Лейк не провалиться культурна робота. Нещастя обсерватора є в тому, що маси фермерів приглянули киринній роботі кількох одиноків і такої "культури", як це хотів б поширювати обсерватори, фермери не хочуть.

Неправдою є, що комуністи вели сильну пропаганду, щоб вибрати Смокій Лейк шкільним радником. Треба сказати, що юдина робота обсерватора та його подібних, була найкращою пропагандою проти них.

1933 року г. Бойчук, кандидат на шкільного радника, перенав лише одним голосом. Вибраний тоді одним голосом один з "бідняків" на шкільного радника, пішов на один рік до тюрем за сиропівиренні шкільних грошей. На його місце в часі депортаційних виборів, г. Буйчука вибрано великою більшістю голосів. В 1934 році вибрано шкільним радником Біліча, чеха по національності, якого обсерватор піддав подвоком. Голова кандидатури вибраних класовою світом фермери і він зібрав 160 голосів а його противник 63.

Ці два товариші пошепили шкільну господарку так, що фермери платили на \$10 менше податку. Всі шкільні справи велася в повільному поруху і втоварили фермерів.

1936 року кіпчився речинець т. Бойчука. Ще перед річними зборами деякі фермери приходили до т. Бойчука і просили його, щоб він прийняв кандидатуру на шкільного радника.

В день виборів зійшлося багато фермерів. Головою містату вибрано т. Бойчука. Фінансовий звіт був виписаний на таблиці. Кожному було ясно, а лише обсерваторові було не в лад. Він питався про різні справи а т. Бойчук пояснював.

Треба сказати також і те, що в той час було около 100 фермерів самі українці і всі вони говорили по українськи, лише "обсерватор" Чумер говорив по англійськи.

Мочаясь шбір шкільного радника. Податковий номінували т. Бойчука, а прихильники Чумера номінували його. Заки відбулося голосування, фермери порушували багато шкільних справ. Чумер, який уважає себе за неспіайка, поводилося на мітинг так, що його треба було принизити, показуючи йому шкільний акт. Всієї голосування був такий: А. Бойчук одержав 136 голосів, В. Чумер одержав заде же 54.

Чому говорити про якусь пропаганду? Повторюю, коли тут була пропандата то хіба те, що робили обсерватор, Марко Муравський і інші своїми "культурними" поведеньми. Люди не все бачуть і вони пам'ятають. Дурни себе фермери вже не тають. Це пошпий заплітати раз на завжди різні обсерватори та їхні помічники.

НЕ ХОЧЕ РОЗЛУЧАТИСЯ З СВОЄЮ ГАЗЕТОЮ

Ворспайт, Алта. — Послаю вам \$1 на пірічну передплату "Фарм. Життя". Я дуже люблю читати цю газету, бо в ній я бачу своє власне життя і життя таких самих, як я. Тому то я стараюся, як лише могу, щоб не догубити за роботу і все до часу вислаю за неї гроші.

Тепер дуже тяжкі часи і тяжко роздобути грошей, але я пропшу вас не спиняйте мені газети а я, коли встарю якого долара, то вишлю вам. Коли зовсім не зможу встарати грошей то напишу до вас про це і все так буди просити, щоб газети ви мені не спинили.

Я читав в "Фарм. Життя", що зрадники лобатів постійно винищують брехні у своїй брехняцькій газеті на наших провідних товаришів і на Рад. Союз. Це гика робота яка характерна всім ренегатам. Мабі фермерами вони не мають і не матимуть ніякої симпатії.

Іван Ліпенко.

ДЛЯ СВОЄЇ ПРЕСИ

Голівки в мене немає, бо я залитий водою і мабуть цього року не буду міг нічого сіяти, але прелетарський обов'язок каже дати щось допомогу нашої славної пресі, якої, головне, Наркомуністичне число впадає на зміну іноземцям і добре. Отже першу чергу прийміть мої щирі вітання, а другу, — оши "крей" зять на пресовий фонд, який вислаю одночасно експресом на нашу адресу з Тюлон, Ман. Якщо можете проплати, а "крей" пропшу мені звернути.

Д. Я. Пристац.

Під-секретар агрикультури Рексфорд Г. Говел (з права) не устигавши, коли ілюстративний суд апеля в Колумбії річки, що адміністраційна програма колектування, якою він керує, неконституційна. З Говелом на картині сесія в Кантоні Лес з Вірджинії. Вони є співробітниками засоби, яких треба зробити в майбутній роботі. В наслідок їхнього рішення, мабуть, що ця програма буде шкідлива в урядову сферу.

Про Україну Радянську і Західну

Соціалістичні перемоги українського радянського народу особливо виразно і паучо показують колосальну відміну у стані Радянської України — в складі СРСР і Західної України — в складі та під ярмом польської фашистської держави.

Що приніс могутній сімнадцятий рік панування окупантського режиму трудящим Галичини, Західної Волині, Полісся? Якщо Польщу загалом достригуть пропасниці господарської кризи, то руйнівницькі впливи її наслідки цієї кризи ще катастрофічніше позначилися саме на західноукраїнських землях, перетворених підсудочною на колонію польської капіталізму та осідок великого панського землевласництва.

Безземелля на селі, масове безробіття в місті, голод, знідні, політична безправність і націоналістичний гніт, як було, так і лишилося незмінним підсумком панування фашистсько-

го режиму на західно-українських землях, наслідком змови підсудочини з українською націоналістичною контрреволюцією. Більше за те: минулий рік приніс тут даліше погіршення. Готування бо спільно з гітлерівськими авантюристами і під їхні вказівки нової війни проти УСРР і СРСР змушало польський фашизм щодуже закрити пресу політичного і національного ренегатства на Західній Україні, що має бути, за фашистськими планами, плацдармом антирадянської війни.

Та щодалі важчим стає здійснення цих мерзенних фашистських планів. Можна відраджати до волинських чи галицьких сіл каральні жандармські загони. Можна врати українськими канчуками селянські спини і громити їхні хати. Можна купити, і навіть задешевити, холодів і прислужників українського фашистського табору. Але не можна обдурити цілий народ!

МІЛІТАРИСТИ БОЛІВІЇ ПОВАЛИЛИ УРЯД І ВСТАНОВИЛИ ВІЙСЬКОВУ ДИКТАТУРУ

Ла Паз, Болівія, 18 травня. — Військові офіцери напали на помешкання президента М. Т. Сороана, президента Болівії, примушували його підписати резнізак і перебрали владу в свої руки. Офіцери заявили президентові, що населення невдоволене з існуючого економічного становища, та що воно проти всераєвних виборів, які мали відбутися 31 травня ц. р.

Провід в цьому захопленні державної керми вів полковник Жерман Бусч, який опісля видав до населення маніфест, в якому говорив про завдання націоналістичних «революціонерів». Це захоплення влади дуже подібне до того, яке сталося в Уругваю в місяці лютого. В. Фрапко президентом.

РАДЯНСЬКИЙ СОЮЗ ОПУБЛИКУЄ НАЧЕРК НОВОЇ КОНСТИТУЦІЇ

Москва, 20 травня. — Радянська преса надрукувала повідомлення, що комісія, яка говорить Сталін, виготовляє «найдемократичнішу конституцію в світі», закінчила вже свою роботу і пропонує свій план Центральному Виконавчому Комітетові СРСР для обговорення і прийняття.

Сталін є головою комісії, яка виготовляла начерк нової конституції.

Начерк конституції складається з 13 артикулів: 1. Соціальна структура; 2. Державна структура; 3. Вищі органи державної влади; 4. Вищі органи державної влади федеративних республік; 5. Органи державної адміністрації; 6. Органи державної адміністрації федеративних республік; 7. Найвищі органи державної влади автономних радянських соціалістичних республік; 8. Місцеві органи державної влади; 9. Основні права і обов'язки громадян; 10. Судова система; 11. Емблема, прапор, столиця; 13. Процедура зміни конституції.

НОВІ ЯПОНСЬКІ ПРОВОКАЦІЇ

Москва, 21 травня. — З Харьбаровська повідомляють, що японсько-манчжурські солдати знову почали наскоки на радянську територію на далекосхідному кордоні і обстрілюють прикордонну сторожу.

В години 5 вечора 13 травня, говорить повідомлення, радянська прикордонна сторожа з 5 чоловік, застрілила 3 групи озброєних японських солдатів, 11 миль на захід від Нодатів, в числі 25, які наближалися до радянського кордону.

Колі японські побачили радянську прикордонну сторожу, відкрили вогонь з гвинтівки на віддалі 1 милі. Після того вони наблизилися трохи до кордону, полягали й безперестанно обстрілювали радянську сторожу. Бажаючи уникнути гострого інциденту, говорять дещо, радянська прикордонна сторожа не відповідала на постріли японців.

КАНАДА ГОТУЄТЬСЯ ДО ВІЙНИ

Оттава, 23 травня. — Міністр кравової оборони Ян Маккензі проголосив у парламенті, що уряд переводить зараз реорганізацію всіх частин канадської армії і значно збільшує військові відділи в різних дистриктах.

В міністерстві кравової оборони сказано, що за кілька тижнів будуть виготовлені плани реорганізації кавалерії, артилерії і піхоти. Уряд готує плани змеканізувати артилерію і до певної міри кавалерію.

Реорганізація армії ясно вказує, що Канада теж приготується до війни і коли Британія буде у війні, то Канада буде втягнена до участі в ній.

Цю загрозу вважать важливою всі громадяни Канади і ще більше зосередили боротьбу проти війни по всій країні.

В останньому числі «ФЖ», з дня 20 травня, ми вмістили оголошення Т. Гона і Ко., яке застосує більше, як на звичайну увагу, бо воно притягає увагу до найкращого способу виправлення положення, яке фармерам так часто відома, а не брак пали в деяких дистриктах, що примушує багато фармерів купувати пали для годівлі за ціну, яку їм важко платити.

ВІДНОСНО СІЯННЯ ФУРАЖУ

Зарядити цьому можна, звичайно, так як радяться в оголошенні: треба сіяти кілька акрів кукурдзу, проса «Соргум», суданську траву або інші фуражні засівни.

Оголошення, про яке згадується, пропонує повну колекцію фуражного насіння по дуже приступних цінах; як також колекція ярини для фармерів містить не менше як двадцять різного роду насіння ярини за дуже низьку ціну — лише 85 ц.

УВАГА! БУЧАЧ, АЛТА. Старанням пінікового комітету у Бучач, Алта.

В НЕДІЛЮ, 7-го ЧЕРВНЯ в Бучач, Алта.

ПІКНІК На програмі пікніку будуть всіяні виграви, перегони і ін. Також буде промовець, який говоритиме про значення єдиного фронту.

Запрошується на пікнік доколоніальних спортсменів. Будуть грати бейсбол і софт-бал. Крайні спортсмени отримують нагороди. До танців приграватиме добра музика.

Вради дощу пікнік буде відомений до 14-го червня.

ВЕЛИКИЙ ПІКНІК відбудеться В НЕДІЛЮ, 7 ЧЕРВНЯ, 1936 Р. в Брод Велел, Ман., на пініковій площі.

Підчас пікніку будуть всіяні гри як бейс-бал і інш. Після пікніку відбудеться ЗАБАВА в залі Укр. Роб. Фарм. Домі при добрій музиці.

Початок о 1 годині пополудні. Заряд ТУРФДім.

УВАГА! ДАРЛІНГ, АЛТА. СТАРАНИМ ДРАМАТУРГКА ПРИ ВІДПІТ ТУРФДІМ В ДАРЛІНГ відіграється В СУБОТУ, 30-го ТРАВНЯ, в Українськй Робітничій Домі гарна і почуюча драма, п.п. «МАТИ НАЙМИЧКА»

Після представлення відбудуться ТАНЦІ до яких приграватиме добра музика. Увесь дохід призначений на пресу. Вступ: для чоловіків 25 ц.; для жінок 10 ц. ПОЧАТОК О 9 ГОДИНІ ВЕЧОРА.

УВАГА! ПРУДГОМ І ОКОЛІЦЯХ В СУБОТУ, 30-го ТРАВНЯ Саскатунський Мандолинний оркестр дасть В УКР. ФАРМЕРСЬКІМ ДОМІ ГАРНИЙ КОНЦЕРТ ПОЧАТОК О 9 ГОДИНІ ВЕЧОРА. В НЕДІЛЮ ВЕЧЕРОМ Місцевий драматичний театр ступить драматичну виставу п.п.: «В ТРЕТІЙ ГОДИНІ» ПОЧАТОК О 8:30 ГОД. ВЕЧОРА. Після концерту і вистави — танці. Добра музика.

ПЕРША ВЕЛИКА УКРАЇНСЬКА ПРОГУЛКА ВІДЕ З НЮ ЙОРКУ ДНЯ 2-го ЧЕРВНЯ

на новому кораблі «БАТОРИ», під проводом відомого українського діяча **ТОМІ КОШИЛЯ**

Другі відпливи: «ПІЛСУДСКІ» 14 червня; «БАТОРИ 1 липня; з Галіфаксу — день пізніше.

Лише два класи: туристичний і третій. Немає ліпшого третього класу, як на мотор. кор. «ПІЛСУДСКІ» і «БАТОРИ»

НАЙКРАЩІ ЗВ'ЯЗКИ З СРСР.

За всякими інформаціями шаватесь до місцевого агента або до М. А. ГРАУ, управителя на Західну Канаду.

GDYNIA AMERICA LINE

740 WINDSOR ST. MONTREAL, QUE. 654 MAIN ST. WINNIPEG, MAN.

9A QUEEN ST. EAST TORONTO, ONT. 10323-98 ST. EDMONTON, ALTA.

УВАГА! АРБОРГ І ОКРУГА! УВАГА!

Повідомляється усі відділу УРФМО Арборської Округи, що відбудуться

ОКРУЖНІ НАРАДИ

В НЕДІЛЮ, 7 ЧЕРВНЯ, 1936 О 2 ГОДИНІ ПОПОЛУДНІ

ПРОГРАМА НАРАД:

1. Відкриття нарад.
2. Перевірення делегатів.
3. Вибір голови і секретаря.
4. Доповідь про об'єднаний фронт і оборону робітничо-фармерських інтересів.
5. Дискусія над доповіддю.
6. Виготовлення 6 місячного плану організаційно-освітньої праці.
7. Вибір Округомоу.
8. Закриття нарад.

Просимо усіх Українських Масових Організацій Арборської округи вислати своїх представників — як рівнож проситься всіх синіпантиків фармерів і фармерок прибути і взяти в нарадах масову участь.

ПРОГРАМА ОКРУЖНОЇ КОНФЕРЕНЦІЇ МИРНАМСЬКОЇ ОКРУГИ

Округом ТУФДім в Мирнам, Алберта, скликає на 13 і 14 березня 1936 р. в Укр. Фарм. Домі ОКРУЖНУ КОНФЕРЕНЦІЮ українських фармерів і робітників. На цю конференцію запрошуються представники таких відділів: Слава, Богдан, Зоря, Грац, Примула, Медов, Лейк Елайза, Лейк Белвіо, Гифора, Ранок, Вейнрайт (Бофало Кулі), Фобі та Мирнам, як також представників від усіх товариств та кооперативів українських фармерів і робітників, які цікавляться фармерськими справами.

ПРОГРАМА КОНФЕРЕНЦІЇ:

1. Відкриття Конференції.
2. Звіт Округомоу.
3. Вибір Комісії.
4. Теперішнє положення фармерів та необхідність єдиного фронту для оборони спільних інтересів.
5. Загроза фашизму і війни.
6. Резолюції та дискусії.
7. Закриття нарад.

Округний комітет ТУРФДім.

УВАГА! ОКРУГА ПРУДГОМ! УВАГА!

МАСОВІ ОКРУЖНІ НАРАДИ ТУРФДІМ ПРУДГОМСЬКОЇ ОКРУГИ

— відбудуться —

В НЕДІЛЮ, 31-ГО ТРАВНЯ Ц. Р. В УКРАЇНСЬКІМ ФАРМЕРСЬКІМ ДОМІ (НА ФАРМАХ) ПОЧАТОК НАРАД О 10 ГОДИНІ РАНКА

ПРОГРАМА НАРАД:

1. Відкриття нарад.
2. Перевірення делегатів.
3. Вибір голови і секретаря нарад.
4. Доповідь про сучасне положення трудячого фармерства і потреба будування єдиного фронту.
5. Сповідовіді муніципальних канселерів:
 - а) Негайний реалі потреби очиним;
 - б) Лікарська і медична допомога;
 - в) Справа спільного шпиталю чотирьох муніципалів;
 - г) Потреба муніципальних ветеринарів;
 - д) Встановлення ціни за роботу коло фармерських догрі.
6. Загроза війни і фашизму і трудяща молодь.
7. Всераєвий канадський український конгрес та виснага широкої делегації на всі українські землі в Европі.
8. Звіт округомоу.
9. Дискусії над доповідями і звітом.
10. Виготовлення 3-місячного плану праці.

УВАГА! ВЕРІГІНСЬКА ОКРУГА! УВАГА!

В НЕДІЛЮ, 7-го ЧЕРВНЯ 1936 РОКУ скликається в Гасе, Саск.

ОКРУЖНІ НАРАДИ

всіх відділів Укр. Роб. Фармерських Масових Організацій верігінської округи.

ПРОГРАМА НАРАД:

1. Відкриття нарад.
2. Звіт округомоу ТУРФДім.
3. Доклад про внутрішню-організаційну працю та необхідність єдиного фронту для боротьби проти війни і фашизму, та для оборони робітничо-фармерських інтересів.
4. Дискусія над звітом округомоу і докладом.
5. Виготовлення 6-місячного плану організаційно-освітньої праці.
6. Закриття нарад.

Просимо всіх Укр. Роб. Фармерських Масових Організацій верігінської округи вислати якнайбільше представників на ці наради, а також просимо і поодиноких фармерів і фармерок та їхню молодь взяти чисельну участь в цих нарадах.

Округом ТУРФДім.

ОГЛЯД ЦІН ФАРМ. ПРОДУКТІВ

Коли газета йде до друку, ціни є такі:

Пшениця ч. 1 (тврда) — .75%	На доставку в липні — .76%
Пшениця портери ч. 1 — .73%	На доставку в жовтні — .72%
Пшениця портери ч. 2 — .70%	Овес найліпший ч. 2 — .32
Пшениця портери ч. 3 — .67%	Овес число 3 — .26
Пшениця портери ч. 4 — .64%	Овес пожива ч. 1 — .24
Пшениця портери ч. 5 — .56%	Овес пожива ч. 2 — .24
Пшениця портери ч. 6 — .47%	Ячмінь двоградний — .38½
Пшениця «Фід» — .38%	Ячмінь шестигранний — .38½
Пшениця «Гарнет» ч. 1 — .69%	Число 3 «Сідоблю» — .36
Пшениця «Гарнет» ч. 2 — .67%	Жито ч. 1 і 2 — .41
Пшениця «Фід» ч. 1 — .66%	Жито ч. 3 — .38
Пшениця «Фід» ч. 2 — .63%	Лен ч. 1 — 1.43

ЖИВИЙ СКОТ:

Бики вибірні до 1,050 ф.	від 4.75 до 5.00
Бики добрі	від 4.25 до 4.50
Бики середні (мідиом)	від 3.50 до 4.00
Бики звичайні (комон)	від 2.75 до 3.00
Бики поперх 1,050 ф.	від 4.75 до 5.00
Бики добрі	від 4.25 до 4.50
Бики середні (мідиом)	від 3.50 до 4.00
Бики звичайні (комон)	від 3.00 до 3.25
Ялівки добрі і вибірні	від 4.25 до 4.50
Ялівки добрі	від 3.75 до 4.00
Ялівки середні (мідиом)	від 3.00 до 3.50
Ялівки звичайні (комон)	від 2.50 до 2.75
Телята годовані (гуд і чойс)	від 5.50 до 6.00
Телята годовані добрі	від 4.50 до 5.00
Телята годовані середні (мідиом)	від 3.50 до 4.00
Телята молочні («віл»)	від 5.00 до 6.00
Телята молочні — звичайні і середні	від 2.50 до 4.50
Корови добрі (гуд)	від 3.25 до 3.50
Корови середні (мідиом)	від 2.75 до 3.00
Корови звичайні (комон)	від 2.25 до 2.50
Корови худі (кенерс і катерс)	від 1.75 до 2.25
Бугаї добрі (гуд)	від 2.50 до 2.75
Бугаї звичайні (комон)	від 2.00 до 2.25

БИКИ І ЯЛІВКИ НА ГОДІВЛЮ І ОТОВЩЕННЯ:

Бики на годівлю і отовщення	від 2.00 до 4.00
Ялівки на отовщення	від 1.75 до 3.00
Дітні корови	від 20.00 до 40.00

Свинні вибірні на бейкен \$1.00 премії від штурки:

Свинні добрі для бейкену	8.00
Свинні тяжкі	7.50
Свинні дуже тяжкі	6.50
Свинні легкі до годівлі	від 8.25 до 8.50
Лохви ч. 1 і 2	3.00

Ягнята весняні — від 9.00 до 11.00
Ягнята добі тяжкі — від 7.00 до 8.00
Барани — від 6.00 до 6.50
Вівці наліпші — від 2.50 до 3.00
Вівці тяжкі — від 1.75 до 2.00
Вівці звичайні — від 1.50 до 2.00

Яйця «А» грейд великі 16 ц. доз; «А» грейд середні 15 ц.; «Б» грейд 14 ц.; «С» грейд 12 ц.
Масло 18½ ц. фунт. Чокоп \$5.75 за 100 фунтів.
Мука 98-фунтова ціна \$2.75. Порожж 80-фунтовий мішок \$3.05.
Шкіри лосі 40 до 5½ ц. фунт. Воля від 10 до 11 ц. фунт.
Середні корівні, сухі, від 23 до 25 ц. фунт.
Черв'як з кіньських хвостів від 30 до 32 ц. фунт.

СПРОСТОВАННЯ ЗВІТУ З ЛИСТОПАДОВОЇ ПРЕСКАМПАНИ.

Вох, Алта. — В «Фармерськй Житті» ч. 17 з 22 квітня, був помилковий звіт з листопадової пресової кампанії з місцевості Вох, Алта. В звіті є подана загальна сума \$46.00. З того простовиду було \$14.00.

А має бути так: преском у Вох зібрав пресового фонду \$9.00, а відділ з Антон Лейк дав на пресовий фонд \$5.00.

До цього треба дорахувати нову переплату яку преском з Вох вислав скорше на суму \$1.80. Цей суми не було відмічено в газеті, ордован в Огке, преском з Вох, ордован в листопадовій пресовій кампанії загальну суму \$45.80, а відділ з Антон Лейк \$5.00.

За преском, Н. Гіль.

ШКІРИ І ГАРНЕСИ

Ми виправимо для вас шкіру на гарнес, ремінь, сировень, ліпші і роб. Маємо гарнеси на продаж. Робимо і продаємо по уміркованих цінах. Пишіть і посилайте шкіри до: **YORKTON TANNERY CO. YORKTON, SASK.**

SLOANE'S MALT EXTRACT

Дійсний весняний «Тонік». Чотири готуєнки: звичайний, заправлений м'ясем, «Савіт», «Олд Стак Ейлі». Високої якості. Продається по дуже уміркованій ціні. Сильніший якістю — якщо спробуєте раз будете завжди вживати. Якщо не продається у вашій околиці, так вишіть \$1.25 за 2 і поштову фунта близьку для спроби.

W. T. Sloane Co., Winnipeg

НЕ ЧИТАЙТЕ ЦЬОГО ВСІ ТІ,

що не має ніяких болів, в кого кров багата і чиста

ДЛЯ ІНШИХ ДАЄМО ДАРОМ ФЛЯШУ СЛАВНОГО ЛІКУ НА БОЛІ

ІНДІАНСЬКИЙ ЛІКНІМЕНТ БЛЕКТАВКА (РЕТЕЛІСНЕРІК ОІЛ)

НА ЗАСПОКОЮВАННЯ ТАКИХ БОЛІВ, ЯК РЕВМАТИЗМ, БОЛІВ НЕРВІВ, В КРИЖАХ, СУСТАВАХ, ПАХВИНАХ, БОЛІВ ГОЛОВИ, ВУХ, ЗУБІВ, ОУШНИХ ЛІГ АБО ІНШИХ ЧАСТЕН ТІЛА.

До того даємо також ДАРОМ коробку 14-ДЕННОГО ДИВА БЛЕКТАВКА приготуваного з лінійних рослин, коріння, кори, цвітів, і ягід, високо рекомендованого на оживлення застопореної крові. Ці пігулки швидко промищують кодунок і кишки від усіх лінійних та нездорівних. Тисячі людей вживають Індіанський (Ретеліснерік Оілі) Лікнімент Блектавка з найкращими наслідками і рекомендують його своїм знайомам. Попробуйте і ви, а також будете вдякові.

Фашинка цього лікніменту звичайно продається за одного долара, але з цим оголошенням ми робимо спеціальну оферу. Пришліть нам одні-двоє доларів фашинки лікніменту і одну одні-двоє доларів послужок 14-денного дива Блектавка. Таким чином отримуєте ці знаменні ліки, що коштують \$1.00, тільки за ОДНОГО ДОЛАРА.

BLACKHAWK INDIAN REMEDY CO.
1536 Dundas St. W. Toronto, Ont.

Воно Дешевше

Купувати Добру Мустарду!

Колі купувати мустарду, будьте певні, що ви купуєте мустарду Д.С.Ф. Кіп. Це мінна, чиста мустарда і багато більше економічна.

Продається в оригінальних бляшках лише по 10 центів.

KEEN'S
D.S.F. Mustard

COLMAN KEEN (Canada) LIMITED
1000 Bloor St. W., Montreal, Que.